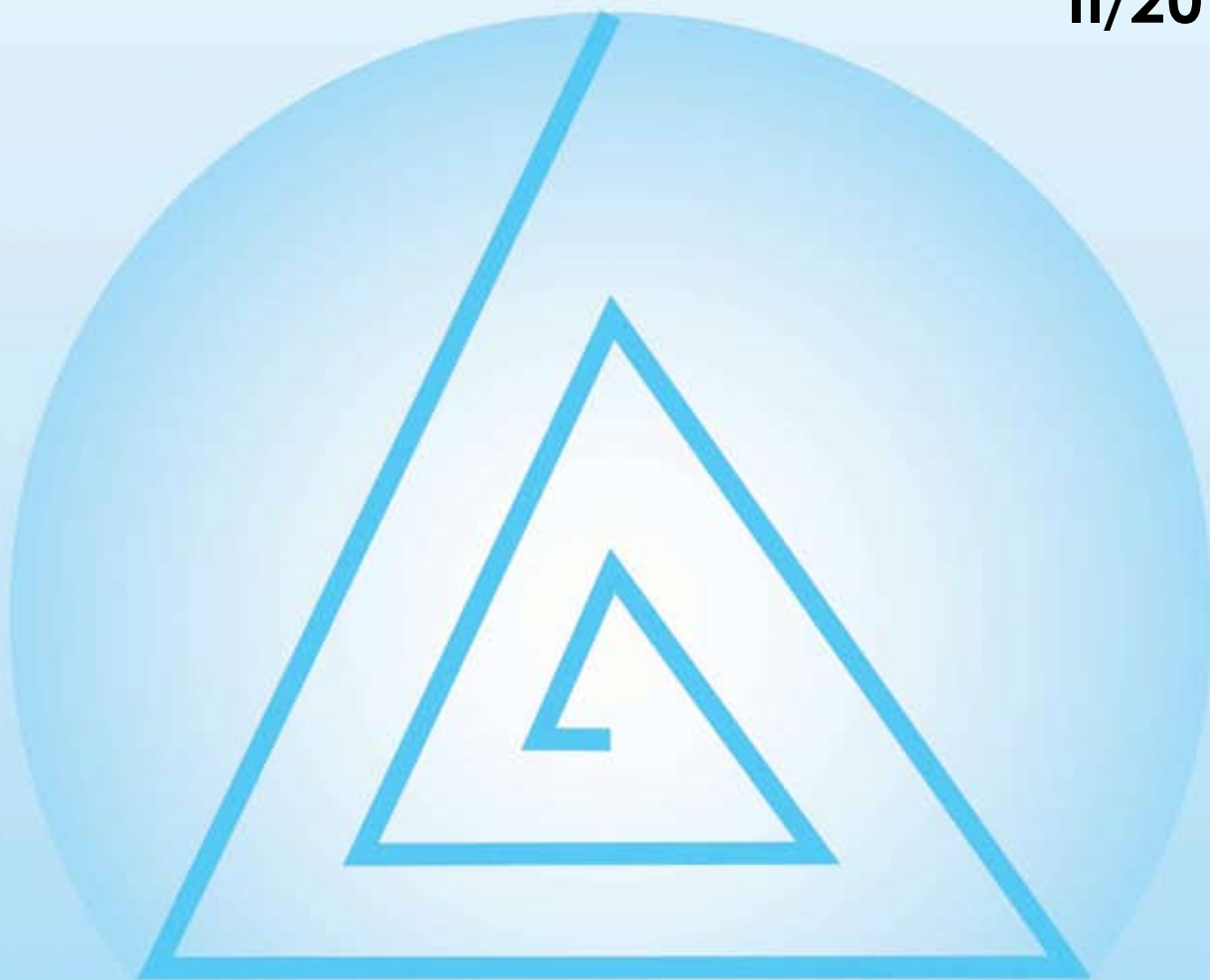

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2014

Valná hromada ČEPES – 28.3.2015

Omega 3 mastné kyseliny

Výzva proutkařů, přijďte!

Reinkarnační regrese – co ukrývá duše

Je léčitelství v Čechách ohroženo?

Meliorace – provádět nebo ne?

Odkaz Karla Chodury

Tajemství megalitických staveb

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

Význam HK ČR pro ČEPES – vedení ČEPES	1
Reakce na poplašné zprávy o ohrožení AM v Čechách – vedení ČEPES	2
NOZ, kapitola Péče o zdraví – redakce	3
Pozvánka na valnou hromadu 2015 – vedení ČEPES	5

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

O odpovědnosti poskytovatelů služeb AM a TM, kodex biopraktika – Ing. Vlastimil Bažant	6
--	---

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Omega 3 mastné kyseliny a jejich vliv na zdraví člověka – MUDr. J. Doležal	8
--	---

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Úskalí při výstavbě melioračních staveb – redakce	11
Vyhledávání melioračních sítí na mapách – cvičení	14

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Výzva proutkařům a zájemcům o práci s proutkařským náčiním – Stanislav Tůma	15
Proč jsme ze standardu „Detekce anomálií zemské kůry“ vypustili odbornou dovednost „Vyhledávání míst nevhodných pro dlouhodobý pobyt“ – Ing. Vlastimil Bažant	17

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ – MISCELLANEUS

Vzpomínka na Ing. Karla Choduru – RNDr. Evžen Andres a vedení ČEPES	18
Co ukrývá naše duše aneb reinkarnační regrese – pohled do minulosti? – Boris Jaroš	21
Levítanti u Prašné brány – náhodný divák	24
Tajemství skutečných megalitických staveb odhaleno – J.J.J.Miška	25
Zázrak nebo náhoda? – Aleš Vaněk	28

Vážený čtenáři,

seznamujeme Vás s programovým prohlášením prezidenta Hospodářské komory ČR. ČEPES je živnostenským společenstvem HK ČR a plně využívá jejího silného postavení ve veřejném životě. S její pomocí se nám podařilo prosadit jednu z činností do Národní soustavy kvalifikací a věříme, že v následujícím období se to podaří i s navrhovanou profesí biopraktik. Toto prohlášení i přijaté zaměření Živnostenskou sekci nasvědčují tomu, že se to může povést.

redakce

CÍLE HOSPODÁŘSKÉ KOMORY

Prestiž

Hospodářská komora ČR se musí stát značkou, zaručující pro své členy respekt a uznání v podnikatelském životě, na politické scéně i ve veřejném životě.

Rovnost podmínek pro všechny

Hospodářská komora (a Oborová společenstva především) reprezentuje - i když ne výhradně - řemesla a živnostníky. Problémem malých a středních podnikatelů nejsou ani tak nové zakázky, jako spíše neuspořádané prostředí bez dlouhodobých jistot. Často podnikají na hraně bankrotu a bez jednoznačných a srozumitelných pravidel. Malí a střední podnikatelé jsou často v područí větších podniků bez možnosti obrany proti diktování obchodních podmínek či opožděným platbám. Dnešní pravidla veřejných zakázek s cenou jako jediným hodnotícím kritériem jsou pro poctivé živnostníky často likvidační, jsou živnou půdou pro dumpingové cenové nabídky a v konečném důsledku podlamují kvalitu provedené práce, snižují autoritu řemesel a škodí i konečným zákazníkům.

Transparentnost, efektivnost

Hospodářská komora je dnes předmětem četných útoků, které poškozují její pověst. Zasadím se o průhledné využívání dostupných finančních prostředků a udělám maximum pro zlepšení špatného mediálního obrazu HK ČR. Zvýším efektivnost činnosti úřadu HK ČR v Praze.

Změny vzdělávacích procesů

Jde o další oblast, kde Hospodářská komora již vykonala velký kus práce. Její výsledky a z nich plynoucí návrhy a připomínky však nebyly příliš vyslyšeny. Malí a střední podnikatelé vyžadují především nápravu v oblasti učňovského a středního odborného školství, větší podniky kladou důraz na zcela nevyhovující strukturu absolventů středních škol s maturitou (neefektivní převaha gymnázií) a vysokých škol (nedostatek technických inženýrů). Projekty zvyšování kvalifikace lze propojit s činností státních i soukromých vzdělávacích institucí, mistrovskými zkouškami a praxí. Během následujících měsíců chci, aby i na základě široké diskuse členů Hospodářská komora připravila svoji ucelenou představu v této oblasti.

Zahraniční vztahy

Hospodářská komora organizuje mise do zahraničí, ať už jako doprovod oficiálních představitelů státu nebo jako bilaterální podnikatelská setkání bez oficiální účasti státních představitelů. Tyto aktivity musí přirozeně pokračovat, ale oblast zahraničních vztahů

je mnohem širší - příkladem je již dříve provozovaná a následně ztracená kompetence organizování účasti na mezinárodních veletrzích a výstavách především pro malé a střední podnikatele. Podpořím zahraniční aktivity regionálních komor i Oborových společenství, přeji si aktivnější spolupráci v rámci Eurochambres a s partnerskými komorami v jednotlivých zemích. V neposlední řadě chci prohloubit všechny potřebné kontakty s Komisí EU a nově i s Evropským parlamentem, s cílem prosazovat zájmy našich členů a bránit je před nadbytečnou regulací.

Vliv

Hospodářská komora se stane silným, rovnocenným partnerem v diskuzi o hospodářské politice ČR, o podmínkách pro podnikatele i o ekonomických souvislostech zahraniční politiky. Mým cílem je postupně učinit z HK ČR hlavního představitele všech podnikatelů naší země, který bude umět aktivně předjímat zájmy a potřeby svých členů a úspěšně je prosazovat v rozhodovacím a legislativním procesu.

Financování

Okresy a kraje se dlouhodobě potýkají s nedostatkem peněz na svou činnost. Je třeba garantovat jim z centra větší podporu pro provoz (příspěvek na činnost, využití evropských fondů, převzetí agend státu a další kroky, zmiňované v bodu o kompetencích HK ČR). Nepřipustím další rušení nebo slučování okresních komor z ekonomických důvodů, naopak, cílem se musí stát obnova funkčních komor ve všech okresech republiky.

Kompetence, které HK náleží

V minulých obdobích HK ČR od státu převzala kompetence, které souvisí s podmínkami pro podnikání, a které tedy Hospodářské komoře náleží. Ať už se jedná o Certifikáty původu zboží, ATA karnety, CzechPointy nebo i spolupráce v projektu mytného. V těchto projektech samozřejmě musí HK ČR pokračovat, budu však usilovat o převzetí i nových kompetencí, které dnes vykonávají jiné státní a další instituce. Přeji si povinnou registraci podnikatelů, obnovení diskuze o projektu Hospodářského registru a jednání s příslušnými ministerstvy (vnitřní, průmyslu a obchodu, spravedlnosti, pro místní rozvoj, práce a sociálních věcí a dalšími) o správě živností. Jsem připraven jednat o spolupráci v oblasti státního zkušebnictví. Ve všech těchto oblastech spatřuji významný zdroj finančních prostředků pro další činnost HK ČR.

Vážnost jednotlivých profesí

Chci změnu dnešního neutěšeného stavu, kdy - zjednodušeně řečeno - „každý může dělat všechno“ a kdy platná verze živnostenského zákona, která ještě více snížila bariéry profesního podnikání, má pro mnoho našich členů dalekosáhlé negativní důsledky. Základní cestou ke zvýšení vážnosti je dostat do povědomí záruky kvality odvedené práce, kterou jednotlivá řemesla pro zákazníky vykonávají, tedy zajistit kontrolu profesních kvalit odvedené práce, autorizaci cechů a další kroky. HK ČR musí bojovat za nastolení základního pořádku v podnikání.

Komunikace

Budu usilovat o zlepšení již dnes solidního informačního servisu pro členy HK zavedením denního

elektronického zpravodajství na e-mail. Vyčlením si každý týden prostor na přímou elektronickou komunikaci (skype, chat a další) s členy Hospodářské komory. Každý se na mne bude moci přímo obrátit. Prezident a viceprezidenti by měli častěji než dosud navštěvovat hospodářské komory na regionální i nižší úrovni, navrhuji také častější setkání s Oborovými společenstvími. Budu všemožně prosazovat, aby se zpětná vazba od členů stala významným podnětem pro činnost HK ČR.

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE HK ČR A ČEPES

Čepes je součástí Živnostenské sekce a mnozí členové se ptají, co vyplývá z této spolupráce do budoucnosti. Myslíme si, že na tuto otázku najdeme nejlepší odpověď v „Programovém prohlášení“, které bylo přijato 30. 10. 2014 na zasedání Živnostenské sekce.

Programové prohlášení:

Živnostenská sekce HK ČR (dále sekce) se ve své činnosti zaměří především na oblast živnostenského podnikání, profesních kvalifikací a získání vážnosti společenstev (spolků) ve společnosti.

Sekce prosazuje hlavně zájmy malých a středních podnikatelů.

Cílem Sekce je zavedení nového modelu živnostenského podnikání, které bude přímo napojeno na Národní soustavu kvalifikací a Národní soustavu povolání. Sekce chce také posílit kontroly prováděné odborníky, ideálně autorizovanými společenstvími prostřednictvím HK ČR.

Sekce se zaměří především na následující činnosti:

1. příprava věcného záměru živnostenského zákona
2. provázání živností se zákonem č. 179/2008 o uznávání dalšího vzdělávání
3. prosazení udělování mistrovských zkoušek autorizovanými společenstvími
4. prosazování opatření vedoucích ke změně postoje orgánů veřejné správy k výše uvedeným tématům

Vedení ČEPES je přesvědčeno, že prohlášení je plně v souladu s našimi snahami, a že je zapotřebí zapojit veškeré naše síly pro jeho splnění.

ČEPES A OHROŽENÍ LÉČITELSTVÍ V ČR?

Vážení čtenáři,

v důsledku mnoha dotazů k zákazu léčitelství v ČR jsme na webových stránkách ČEPES zveřejnili stanovisko pana Mgr. Jiřího Čehovského, předsedy občanského sdružení Homeopatické společnosti. V tomto stanovisku je uváděno, že poskytováním alternativních služeb se zabývá též Nový občanský zákoník (NOZ), konkrétně oddíl 9 Péče o zdraví. Je třeba zdůraznit, že žadatel (klient) i poskytovatel služby (léčitel) uzavírají dohodu, kterou musí oba dodržovat. Bohužel, nestává se to v mnoha případech. V pořadu ČT1 168 hodin ve světě ze dne 19. 10. 2014 byl zveřejněn případ rodičů, kteří v důsledku neúspěšné léčby dítěte lékaři, se obrátili o pomoc k léčiteli. Podle jejich tvrzení na radu léčitele přestali dávat svému dítěti inzulin, což mělo tragické následky. Samozřejmě, že léčitel toto popřel. Nechtěl bych být v roli soudce, který bude tento případ řešit, protože zde stojí tvrzení rodičů proti tvrzení léčitele.

Současně s tímto případem ministr zdravotnictví sdělil veřejnosti, že ministerstvo zdravotnictví zřídilo registr stížností klientů na poškození způsobená neodbornou prací léčitelů. Já osobně s tímto krokem souhlasím, protože při opakovaných chybách léčitele bude soudce mít podklad pro spravedlivé rozhodnutí. Současně upozorňuji i na další paragrafy NOZ, kterými je možno řešit spory mezi klienty a poskytovateli služeb. Jedním z nich je paragraf o klamavé reklamě. Proto všem poskytovatelům služeb alternativních metod doporučujeme – neslibujte nic, co byste nedokázali uskutečnit. A především neslibujte vyléčení, pokud nemáte 100 % jistotu na uzdravení.

*Ing. Vlastimil Bažant,
předseda České psychoenergetické společnosti*

Aktuální názor občanského sdružení Homeopatické společnosti k právní situaci ohledně léčitelství obecně, a zároveň k situaci kolem homeopatie, praktikované nelékaři

Toto naše vyjádření se vztahuje k neověřeným zprávám šířícím se lavinovitě na internetu a budícím ohromný zájem i znepokojení veřejnosti, nejen léčitelů a homeopatů, ale zejména jejich klientů, kteří se obávají, že by v budoucnu mohla být omezena či zcela zrušena svoboda volby několika milionů lidí, využívajících u nás alternativní léčbu.

Podstatou věci je, že na internetu hromadně koluje zpráva, v níž jistý homeopat referuje o případu, kdy byla v r. 2013 léčitelce, poskytující homeopatické poradenství, krajským úřadem vyměřena, na základě konkrétní stížnosti, pokuta 20 000,- Kč, snížená po odvolání na 15 000,- Kč. Za vinu jí údajně Ministerstvo zdravotnictví klade, dle internetových zdrojů, že se dopustila „...zjišťování zdravotního stavu, hodnocení okolností, které mohly mít na zdravotní stav vliv, včetně doporučení možné terapie, tedy poskytla zdravotní službu bez oprávnění poskytování zdravotních služeb.“ Toto hodnocení vychází ze Zákona o zdravotních službách. Hned si uvědomíme, že tato definice zahrnuje opravdu jakýkoliv druh či způsob léčitelství, včetně energetického léčitelství, jógy, bylinkářství atp., nejen homeopatii. Mohla by tedy být uplatněna u kohokoliv, kdo poskytuje jakýkoliv druh alternativní léčby nebo poradenství a není oprávněným zdravotníkem. Přesně na druhou stranu je na internetu referován ve stejné souvislosti ještě (opět neověřený) případ rehabilitační sestry, pokutované údajně za to, že poskytovala mimo zdravotnické zařízení alternativní druhy léčby, ač na to, jako zdravotnice, prý neměla dle MZ nárok.

Čili - neoprávněnost alternativní léčby u nezdravotníků, ale i u zdravotníků? Myslíme si, že autor internetové zprávy o této kauze dvou léčitelů nezvážil celý právní kontext té věci a poněkud ukvapeně usoudil, že tomu tak je. Legislativní situace kolem léčitelství je již tradičně, nejen od roku 2011, kdy byl schválen Zákon o zdravotních službách, který nabyl účinnosti v dubnu 2012, poněkud nepřehledná. Bylo tak tomu vždy od roku 1990, kdy se léčitelství konečně stalo legální profesí, a to na základě ústavního principu, že je občanům povoleno vše, co zákon nezakazuje. Na tomto zákonném principu v podstatě u nás působí 24 let dodnes, stejně jako v jiných členských státech EU, jako je Velká Británie, Holandsko, Švédsko, ad.

Již při přípravě Zákona o zdravotních službách a Občanského zákoníku v roce 2011 nechala Homeopatická společnost zpracovat právní rozbor jejich vlivu na praktikování homeopatie a léčitelství obecně. Závěry byly takové, že léčitelství, vč. homeopatie praktikované nelékaři (léčiteli), není zdravotní službou podle zmíněného zákona o zdravotních službách, a proto se na něj tento zákon nevztahuje. Byly brány v úvahu nejen definice v tomto zákoně obsažené, ale i širší právní kontext. Obecně panující názor, že je léčitelství i nyní nadále legální, dosud NIKDO ze strany státu veřejně nezpochybnil, dokonce nedávno ani ministr zdravotnictví ve svých projevech v TV, ačkoliv jinak netajil odpor MZ k alternativní léčbě.

Náš názor je, že údajný postup krajského úřadu vůči léčitelce, v konkrétním jednom medializovaném případě, který se údajně stal vloni, je MZ chápán jen z úzce rezortního hlediska. Mimochodem, ve zdůvodnění pokuty v dopisu „provinil“ léčitelce MZ prezentuje i značnou skepsi k homeopatii, a to i pokud by byla jen v rukou lékářů: zmiňuje např. „homeopatické léky s neověřeným účinkem“, vyloučení Lékařské homeopatické společnosti z Purkyňovy společnosti, a tak podobně...). Zároveň v dopise léčitelce odmítá jakoukoliv formu léčitelství. Správní soud, kam byl dle veřejně dostupných informací případ dále postoupen léčitelkou, která odmítla zaplatit pokutu, může rozhodnutí MZ zrušit, jak to učinil již vícekrát v minulosti (a věříme, že se tak stane, pokud ne, jsou tu odvolací soudy a konečně Ústavní soud). U soudu proti sobě obvykle stojí protichůdné právní názory, v tomto případě je to názor právníků z MZ proti léčitelce, která se odvolala. Podstatné bude pro tuto jednotlivou kauzu správní pokuty rozhodnutí nezávislých soudů.

Je tu ovšem jeden velmi významný fakt! Od ledna roku 2014 je účinný nový Občanský zákoník (nebyl ještě účinný v okamžiku vzniku zmíněné konkrétní kauzy), který péči o zdraví upravuje (oddíl Péče o zdraví, §2636), a který vychází ze smlouvy uzavřené ústní nebo i písemnou formou mezi poskytovatelem a příkazcem (v našem případě tedy mezi léčitelem a léčeným). Jde o péči o zdraví za odměnu. Z toho lze usoudit, že se netýká samoléčby, domácí léčby ap., které v tomto kontextu zřejmě nejsou specificky regulované a netýká se jich ani Zákon o zdravotních službách. Týká se však profesionálního léčitelství.

Právní rozbor advokáta Mgr. Jana Pořízka na toto téma, který byl publikován v květnu tr., jasně informuje, že léčitelství (alternativní léčení nelékařů a nezdravotníků) NENÍ Zákonem o zdravotnických službách dotčeno a NENÍ nelegální. Naopak: léčitelé léčí podle Občanského zákoníku, nikoliv podle Zákona o zdravotních službách, pod který spadá i Ministerstvo zdravotnictví: <http://www.epravo.cz/top/clanky/ke-smlouve-o-peci-o-zdravi-dle-noveho-obcanskeho-zakoniku-94360.html>. Vyjádření Mgr. J. Pařízka se zde v této věci shoduje s právní studií JUDr. Květy Slavíkové o vlivu obou zmíněných zákonů na léčitelství a homeopatii nelékařů, z roku 2011, vypracovanou pro Homeopatickou společnost. To, že se Občanský zákoník vztahuje i na léčitelství, konstatuje i Důvodová zpráva k Občanskému zákoníku. Léčitel tak musí vyhovět při své práci s klientem některým (obecným, splnitelným a nikoliv neobvyklým) požadavkům nového zákoníku. Doporučujeme přečíst si.

Právníci se shodují na tom, že léčitelství (alternativní léčení nezdravotníků) je i nadále legální činnost v rámci platných zákonů. Ale je také pravda, že tu je

zřejmý tlak na omezení či zákaz léčitelství a alternativní léčby (a to i u zdravotníků). Takže by občané měli projevit politickou vůli, měli by psát a telefonovat svým poslancům Parlamentu ČR a žádat je, aby podpořili právo na svobodnou volbu občanů ve věcech vlastního zdraví, alternativní medicíny a spirituality. Nezapomínejme, že velká část léčitelských metod včetně homeopatie oslovuje či léčí právě spirituální podstatu člověka (pránu, čchi, vitální sílu apod.), která (a nejen chemické léky!) ovlivňuje naše zdraví. O ní MZ nic neví a vědět ani nemůže. Není to jeho oblast působení. Omezující zásah do této sféry by byl závažným omezením občanských práv, vyplývajících z Ústavy.

Toto je naše aktuální stanovisko ke zprávám, šířícím se internetem, situaci nadále bedlivě sledujeme a nechali jsme aktuálně vypracovat dvě nové právní studie současného stavu, které budeme mít příští týden, avšak předpokládáme, na základě rozhovorů s autory, právníky, že spíše potvrdí či doplní toto stanovisko.

Navrhují zachovat chladnou hlavu, pokračovat například i v kurzech a školeních podle plánu (což mohu za Homeopatickou akademii i další kurzy, v nichž mám organizační podíl, slíbit) a uvědomit si politickou odpovědnost nejen každého léčitele, jsou nás desetitisíce, ale i klienta alternativní medicíny, těch jsou v ČR milióny, za to, co se stane v budoucnosti se svobodou volby občanů ve věcech jejich vlastního zdraví (že jsou zde nebezpečné tlaky, o tom nelze vůbec pochybovat). Pište poslancům. Je to záležitost politické reprezentace.

Pokračujeme v práci, abychom brzy mohli přinést další zprávy.

*Mgr. Jiří Čehovský,
předseda občanského sdružení
Homeopatická společnost*

NOVÝ OBČANSKÝ ZÁKONÍK – DÍL 9

Péče o zdraví

§ 2636

Základní ustanovení

(1) Smlouvou o péči o zdraví se poskytovatel vůči příkazci zavazuje pečovat v rámci svého povolání nebo předmětu činnosti o zdraví ošetřovaného, ať již je jím příkazce nebo třetí osoba.

(2) Příkazce zaplatí poskytovateli odměnu, je-li to ujednáno; to neplatí, stanoví-li jiný právní předpis, že se péče o zdraví hradí výlučně z jiných zdrojů.

§ 2637

Péče o zdraví zahrnuje úkon, prohlídku nebo radu a všechny další služby, které se týkají bezprostředně ošetřovaného a které jsou vedeny snahou zlepšit nebo zachovat jeho zdravotní stav. Péče o zdraví však není činnost spočívající jen v prodeji nebo jiném převodu léků.

Poučení

§ 2638

(1) Poskytovatel srozumitelně vysvětlí ošetřovanému zamýšlené vyšetření i navrhovanou péči o zdraví; po příslušném vyšetření poskytovatel vysvětlí ošetřovanému jeho zdravotní stav a péči o zdraví i při dalším postupu. Žádá-li o to ošetřovaný, podá mu poskytovatel vysvětlení v písemné formě.

(2) Není-li ošetřovaný plně svéprávný, ale přesto je schopen úsudku, poučí se způsobem přiměřeným jeho schopnosti vysvětlení pochopit; vysvětlení se podá i jeho zákonnému zástupci.

§ 2639

(1) Vysvětlení je řádně podáno, lze-li rozumně předpokládat, že ošetřovaný pochopil svůj zdravotní stav, způsob, účel a nezbytnost péče o zdraví včetně očekávaných následků i možných nebezpečí pro své zdraví, jakož i to, zda přichází v úvahu i případný jiný způsob péče o zdraví.

(2) Musí-li si poskytovatel být vědom, že u ošetřovaného vyvolal představu, že péči o zdraví dosáhne určitého výsledku, ač ví nebo musí vědět, že výsledku nemusí být dosaženo, je povinen i toto ošetřovanému vysvětlit.

§ 2640

(1) Ohrozil-li by se tím zcela zjevně a vážně zdravotní stav ošetřovaného, může mu být vysvětlení podáno v plném rozsahu dodatečně, jakmile již není třeba obávat se nebezpečí. Má se za to, že toto právo poskytovatel nemá, nepotvrdí-li mu zjevnost a vážnost nebezpečí jiná osoba poskytující péči o zdraví v daném oboru.

(2) Je-li vysvětlení odepřeno a vyžaduje-li to zájem ošetřovaného, podá se vysvětlení jiné osobě pověřené ošetřováním, ledaže jiný právní předpis stanoví něco jiného.

§ 2641

Dal-li ošetřovaný zřetelně najevo, že si vysvětlení nepřeje, neposkytne se, ledaže nebezpečí, které z toho hrozí ošetřovanému nebo jiné osobě, zjevně převyšuje jeho zájem.

Práva a povinnosti stran

§ 2642

(1) Ke každému úkonu v rámci péče o zdraví se vyžaduje souhlas ošetřovaného, ledaže zákon stanoví, že souhlasu není třeba. Odmítne-li ošetřovaný souhlas, potvrdí to poskytovateli na jeho žádost v písemné formě.

(2) Požádá-li o to poskytovatel nebo ošetřovaný, potvrdí mu druhá strana v písemné formě, k čemu byl souhlas udělen.

§ 2643

(1) Poskytovatel postupuje podle smlouvy s péčí řádného odborníka, a to i v souladu s pravidly svého oboru.

(2) Ošetřovaný sdělí poskytovateli podle svého nejlepšího vědomí potřebné údaje a poskytne mu součinnost nutnou podle rozumného očekávání k tomu, aby mohl splnit povinnosti podle smlouvy.

§ 2644

Poskytovatel neumožní jiné osobě pozorovat péči o zdraví ošetřovaného, ledaže ten dal k tomu souhlas. To neplatí, vyžaduje-li se přítomnost jiné osoby, aby bylo prokázáno, nakolik se vyhovělo požadavkům odborné péče.

§ 2645

Poskytovatel odpovídá za to, že splní své povinnosti s péčí řádného odborníka; k ujednáním, která to vylučují nebo omezují, se nepřihlíží.

§ 2646

(1) Poskytuje-li se péče o zdraví ve zdravotnickém zařízení, v zařízení sociálních služeb nebo v obdob-

ném zařízení, které smluvní strana neprovozuje, musí být ošetřovanému nebo příkazci včas sděleno, kdo je poskytovatelem a že provozovatel zařízení smluvní stranou není.

(2) Nelze-li poskytovatele určit, považuje se za něho i provozovatel zařízení, kde byla péče o zdraví poskytnuta; to platí i v případě, že provozovatel ošetřovanému nebo příkazci bez zbytečného odkladu nesdělí, kdo je poskytovatelem. K opačným ujednáním se nepřihlíží.

Záznamy o péči o zdraví

§ 2647

(1) Poskytovatel vede záznamy o péči o zdraví, z nichž musí být zřejmé údaje o zdravotním stavu ošetřovaného a o poskytovatelově činnosti, včetně podkladů osvědčujících správnost těchto údajů, v rozsahu nezbytném pro poskytování řádné péče o zdraví. Záznamy poskytovatel uchovává tak dlouho, jak to vyžaduje potřeba odborné péče.

(2) K záznamům poskytovatel podle svého uvážení připojí i podklady a vyjádření, které mu popřípadě odevzdal ošetřovaný nebo příkazce.

(3) Do záznamů poskytovatel vždy poznamená, kdo do nich nahlížel.

§ 2648

(1) Požádá-li o to ošetřovaný, umožní mu poskytovatel bez zbytečného odkladu nahlédnout do záznamů, které o něm vede, a umožní mu pořizovat si z nich výpisy, opisy nebo kopie, popřípadě mu sám vydá proti zaplacení přiměřené náhrady z nich výpis, opis nebo kopii.

(2) Obsahují-li záznamy rovněž údaje o třetí osobě, nelze je zpřístupnit bez jejího souhlasu.

§ 2649

(1) Nestanoví-li zákon něco jiného, nelze záznamy zpřístupnit jiné osobě bez výslovného souhlasu ošetřovaného, třeba by to byl i příkazce nebo zástupce ošetřovaného.

(2) Udělil-li ošetřovaný souhlas, nebo odmítl-li jej udělit, uvede se to v záznamech, které poskytovatel o ošetřovaném vede.

§ 2650

(1) Bez souhlasu ošetřovaného může poskytovatel sdělit údaje o něm v anonymizované podobě k účelům vědeckého nebo statistického šetření týkajícího se zdravotního stavu obyvatelstva a jeho skupin, lze-li rozumně předpokládat, že souhlas nelze opatřit vůbec nebo včas a

a) provádí-li se šetření s takovým zabezpečením, že nehrozí neúměrný zásah do soukromí ošetřovaného, nebo

b) oznámí-li poskytovatel údaje tak, aby vyloučil následné zjištění, kterého určitého člověka se týkají.

(2) Právo podle odstavce 1 poskytovatel nemá, není-li šetření prováděno ve veřejném zájmu, lze-li šetření provést i bez údajů o určitém ošetřovaném nebo vyjádřil-li ošetřovaný výslovně nesouhlas se zpřístupněním údajů o sobě.

§ 2651

Ošetřovaný, který není příkazcem, může péči o zdraví odmítnout; jeho odmítnutím se závazek ruší.

redakce

Vážení přátelé,

vedení ČEPES svolává valnou hromadu společnosti na sobotu 28.3.2015.

Valná hromada bude probíhat v budově ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1, v době od 9:30 hod. do 15:00 hod.

Program:

09:30 – 10:30

Registrace

10:30 – 13:30

Přednesení zpráv o činnosti a hospodaření za rok 2014.

Návrhy činností a rozpočtu na rok 2015.

Návrh úprav stanov na základě Nového občanského zákoníku.

Diskuse, volby, schválení usnesení.

14:00 – 15:00

Společenské posezení.

Pokud někdo z účastníků bude chtít vystoupit se závažnými zprávami či sděleními, ať požádá během dopoledního jednání předsednictvo valné hromady o zařazení svého vystoupení, případně tento požadavek předjedná s vedením ještě před valnou hromadou.

Na základě loňské zkušenosti, kdy řada členů projevila nespokojenost a navrhovala řadu zásadních změn, které by současně znamenaly další neúnosné požadavky na výdaje, současné vedení navrhuje těmto členům, aby

s návrhy na změnu činnosti ČEPES (nebo úplnou změnou společnosti) současně předkládali reálné návrhy na řešení i s návrhy na organizační a finanční zabezpečení. Mylně jsme se domnívali, že se skončilo s předkládáním návrhů „mělo by se udělat“. Užitečnější by bylo podílet se na přípravě „Návrhu činnosti na rok 2015“ při jejich přípravě.

Vedení ČEPES upozorňuje na skutečnost, že valná hromada je určena pouze pro členy a zvané hosty. Hodnotit práci vedení budou ti členové, kteří mají zaplacené příspěvky za rok 2014.

Účastníky valné hromady z řad členů ČEPES žádáme zdvořile o zaplacení členského příspěvku během ranního zasedání. Žádáme ty, kteří se valné hromady hodlají zúčastnit, aby svoji účast potvrdili v době od 1.3. do 15.3.2015 mailem, telefonicky, faxem nebo písemně (z důvodu zabezpečení občerstvení).

V průběhu valné hromady bude možno zakoupit publikace vydávané ČEPES a telestetické pomůcky.

UPOZORNĚNÍ

Členy, kteří se nebudou moci zúčastnit valné hromady, žádáme o splnění základní členské povinnosti, kterou je zaplacení ročního příspěvku (500,- nebo 350,- Kč) složenkou nebo převodem na účet: 47133011/0100 VS 21603, KS 308.

Uvědomte si, že členské příspěvky patří mezi základní finanční položky, které zabezpečují existenci společnosti.

Těšíme se na setkání a věříme, že bude čas i na přátelské popovídání.

za vedení:

Ing. Bažant Vlastimil, předseda

O ODPOVĚDNOSTI POSKYTOVATELŮ SLUŽEB AM A TM

V poslední době bylo vedení ČEPES zahlceno dotazy o ohrožení léčitelství v ČR. K osvětlení jsme využili materiálů pana Jiřího Čehovského a části 9 Nového občanského zákoníku. Tyto materiály jsme též zveřejnili na našich webových stránkách (www.cepes.cz). Vzhledem k tomu, že v ČR v několika případech došlo ke zveřejnění chybných rozhodnutí léčitelů, považujeme za vhodné zveřejnit kodex biopraktika – psychoenergetika, který byl na Valné hromadě v roce 2007 přijat jako doporučení pro chování biopraktika. Při jeho dodržování nehrozí biopraktikovi sankce proti jeho činnosti.

Kodex biopraktika

Slibuji, že:

1. V rámci svých lidských možností a schopností poskytnu pomoc těm, kteří o ni požádají. Poskytnu ji se soucítěním a porozuměním bez ohledu na rasu, vyznání či původ.
2. Budu starostlivě pečovat o každého žadatele a snažit se o to, abych se stal zdrojem pohody a lásky.
3. Rozhodně neslibuji okamžitou úlevu od všech problémů a potíží.
4. Sexuální vztahy s klientem při poskytování služeb jsou pro mne nepřipustné.
5. Službu budu poskytovat poctivě s dodržováním platných zákonů. Budu zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se při jednání s klienty dozvím; pokud nejsou v rozporu s platnými zákony.
6. Budu vždy jednat čestně a ohleduplně.
7. Budu se také starat o to, abych se celkově zdokonaloval ve svých schopnostech a znalostech.
8. Na klienty nebudu vyvíjet žádný nátlak pro další návštěvy.
9. Pokud za pomoc beru úplatu, dohodnu se s klientem o výši platby předem a také o tom, co za tu platbu poskytnu.
10. Vystříhám se všeho, co by mohlo klienta vést k opomíjení nebo odložení lékařských konzultací, léčby nebo k jejímu přerušování či ukončení.

Kodex byl potvrzen valnou hromadou dne 7. března 2009.

Nadále považujeme za důležité poskytnout další informace. Během pořadů na ČR vystoupila řada odpovědných pracovníků ze zdravotnické sféry, kteří navrhovali určitá opatření k odstranění nedostatků a chyb v oboru léčitelství. V podstatě se jednalo o tyto tři návrhy:

1. Léčitelské profese podřídít Živnostenskému zákonu.
2. Ověřovat dovednosti poskytovatelů služeb.
3. Dodržovat spolupráci léčitelů s lékaři.

Vedení ČEPES s těmito třemi zásadami plně souhlasí. Nejenže vycházíme ze zkušeností PEL (Psychoenergetické laboratoře) z VŠCHT Praha z let 1980 až 1991, ale také ze zkušeností, které jsme získali v letech 1993 až 1995 při snaze o legalizaci léčitelských profesí, jejichž výsledkem bylo přijetí novely ŽZ, platné od 1.1.1996 do roku 2001. Je třeba si též uvědomit, že podmínkou přijetí novely, bylo též splnit požadavek poslanců, který zněl: předložte návrh na ověřování dovedností léčitelů. ČEPES společně s MUDr. M. Pekárkem navrhla ověřování pomocí medicínských diagnostických přístrojů srovnáváním hodnot

před působením s hodnotami po působení. Poslanci si před projednáním novely ŽZ ověřovali, zda námi navržený způsob, splňuje jejich požadavky. Přitom došli k poznání, že působení senzibilů není jenom „dobití“ baterek klienta, ale že může znamenat začátek spuštění nějakého ozdravného procesu. Pro získání těchto poznatků bylo využito medicínského diagnostického a terapeutického přístroje BICOM.

Naše snahy možno pochopit i z veřejného dopisu, který jsme zaslali v roce 2001 ministru zdravotnictví, v době kdy vrcholila snaha lékařů-skeptiků na likvidaci léčitelů v ČR.

Je třeba zdůraznit, že jejich snaha trvala dlouho. Současně je třeba si uvědomit, že konečně asi nastává doba k zahájení dialogu mezi lékaři a léčiteli, což pravděpodobně uvítají především klienti, kteří využívají služeb poskytovatelů AM a TM

Otevřený dopis

V Praze dne 15. října 2001

Váženému panu

Prof. MUDr. Bohumilu Fišerovi, CSc.
ministru zdravotnictví
Praha

Vážený pane ministře,
obracím se na Vás tímto dopisem, který by měl přispět k zahájení skutečné komunikace mezi odpovědnými zaměstnanci Vašeho úřadu s občany tohoto státu, kteří se nezajímají jen o svůj prospěch, ale kteří se zabývají otázkami, týkající se prospěchu nás všech. Jedná se o problematiku léčitelství, která je v návrhu zákona o zdravotní péči zatlačována ve skutečnosti do ilegality, přestože nás historie poučuje o tom, že žádný zákon ani státní systém nepovede k jeho úplné likvidaci, jak jsme byli všichni svědky za předchozího „totalitního režimu“. Je s podivem, že se ministerstvo zdravotnictví staví do pozice „mrtvého brouka“, i když sama Světová zdravotnická organizace (WHO) rozpracovala úkoly státu a dalších subjektů v podpoře a ochraně zdraví v našem tisíciletí, a to v dokumentu „Zdraví pro 21. století“. Z něj jednoznačně vyplývá odpovědnost každého člověka za vlastní zdraví.

Přijměte proto tento dopis a přílohy k němu jako podnět k dialogu mezi námi léčiteli a odpovědnými zaměstnanci ministerstva, kteří jsou ve valné většině přesvědčeni, že pouze lékaři (a vědci) a lékařská věda (medicína) mají právo na léčení lidí. Ze zpráv WHO však vyplývá, že většina obyvatel naší zeměkoule využívá „nevědeckých“ metod pro udržení nebo obnovení zdraví. Kromě jiného to potvrzují i lékaři u nás, kteří si pod pláštěm potírání nevědeckých metod v oblasti péče o zdraví stěžují, že obyvatelé v České republice využívají čím dál, tím více léčitelských služeb.

V příloze tohoto dopisu poukazujeme na to, že za určitých podmínek jsou tyto služby efektivní. Odvoláváme se na výzkumy, které se uskutečnily v nedávné minulosti v Psychoenergetické laboratoři Vysoké školy chemickotechnologické (katedra č. 39) v letech 1982 až 1990. Tehdy výzkumy probíhaly v sedmi státních zdravotnických zařízeních pod vedením samotných lékařů a výsledky tohoto výzkumu byly oponovány na příslušných oponentních řízeních, kdy bylo závěrem konstatováno, že fenomén léčitelství je reálný.

Za situace odmítavého postoje medicíny, jako vědy a lékařů, byly provedeny výzkumy (ověření podpůrných metod při standardní léčbě CFS a chronické únavě) za dostupných podmínek, a proto zcela nesplňují podmínky metodiky vědeckého výzkumu, což by bylo možno v budoucnosti při pozitivním přístupu ministerstva zdra-

votnictví v dalších výzkumech napravit. Přesto výsledky dosavadních výzkumů jsou pro ty lidi, kteří chtějí uplatňovat v péči o svoje zdraví nebo jiných lidí nové informace, poznatky a zkušenosti léčitelů ve spolupráci s lékaři velmi podnětné. Ze zásadních závěrů těchto výzkumů lze například uvést následující.

- a) Spolupráce lékaře a léčitele je nejen možná, ale i žádoucí. Těm pacientům, kteří využívají služeb léčitelů v převážné míře jejich činnost pomáhá k upevnování zdraví a vyhovuje jim, i když je třeba přiznat, že i mezi léčiteli jsou lidé, kteří (stejně jako někteří lékaři) by tuto činnost vykonávat neměli (z odborných, mravních aj. důvodů).
- b) Pozitivní výsledky při působení léčitelů v oblasti zdraví jsou podmíněny aktivním zapojením nemocných do ozdravného procesu. Výsledky našich výzkumů potvrdily, že i u dlouhodobě nemocných může dojít k pozitivním změnám a nemocný se může vrátit do práce (viz. dopisy samotných pacientů v druhé části připojené zprávy).
- c) Výsledky výzkumných prací potvrdily, že objektivní ověřování léčitelských schopností a ověřování výsledků působení léčitelů na pacienty, je možné. Z přiložených materiálů je zřejmé, že se přitom vychází z biotopických faktorů ovlivňujících zdravotní stav člověka, které je možno měřit v jednotkách, které uznává dokonce i věda.

Uvědomujeme si, že v tomto výzkumném úkolu byla ověřována pouze jedna z velkého množství léčebných metod, která svojí podstatou spadá do oblasti duchovního léčitelství, jež nejsme schopni zatím vědeckými metodami definovat. Přístrojově jsme však prokázali, že vybraní léčitelé jsou schopni příznivě ovlivňovat zdravotní stav nemocných. Podle výrobců použitých zdravotnických přístrojů používaných při kontrolních šetřeních se jedná při činnosti léčitelů o fyzické a psychické harmonizování nemocných.

Protože i my zastáváme názor, že léčitel, který poskytuje svoje služby za úplatu, by měl prokázat svoje léčitelské schopnosti a základní zdravotní znalosti, které by odpovídaly konkrétnímu druhu léčitelské činnosti, kterou provozuje, máme velký zájem na tom, zavést s pomocí státu do systému poskytování tohoto druhu služeb určitý řád. Proto se také na Vás obrácíme s tímto otevřeným dopisem, který by měl Vás a celou společnost upozornit na vážnost tohoto problému a neodkladnost jeho řešení, neboť základy a postihy nic pozitivního v této oblasti nepřinesou.

Léčitelství bude existovat i nadále, aniž bude léčitel vykazovat provádění tohoto druhu služeb a aniž bude odvádět státu za tuto činnost daně. Nebylo by lépe tuto činnost regulovat státem?

Je třeba bez předsudků zahájit veřejnou (laickou) i odbornou diskuzi o tomto problému s cílem najít optimální řešení odpovídající stávající situaci ve společnosti, aby ministerstvo zdravotnictví přehodnotilo na tento problém svůj doposud pouze negativní názor, přestože někteří lékaři nebo i zaměstnanci ministerstva ministerstvem proklamovaný negativní názor na léčitelství nesdílejí, a naopak se jako občané tohoto státu k tomu odpovědně veřejně pozitivně vyslovují.

Obracím se na Vás nikoliv pouze jako předseda České psychoenergetické společnosti (ale i dalších léčitelů), která jako nezisková organizace hájí zájmy svých členů a přispívá jak ke zvyšování jejich odborné úrovně, tak i k větší obecné informovanosti občanů o jejich zdraví a hlavně k výchově k odpovědnosti každého člověka za udržení a zlepšování zdraví.

Proto Vás, vážený pane ministře, žádám o určení zaměstnance, popř. několika zaměstnanců z Vašeho ministerstva, ale lépe skupiny pracovníků (státních úředníků, lékařů a vědců z praxe), kteří by s námi navázali kontakt a obnovili by činnost poradní komise ministra zdravotnictví (MUDr. Bojara) z 90. let, kdy byly tyto otázky a výsledky jejich projednání na ministerstvu zdravotnictví předmětem jednání v odborných i laických kruzích naší společnosti, protože činnost této poradní komise ministra zdravotnictví byla bez náhrady a bez zdůvodnění přerušena, obrácíme se na Vás s touto žádostí a se zájmem čekáme na Vaši veřejnou odpověď.

S pozdravem
Ing. Vlastimil Bažant,
předseda České psychoenergetické společnosti

Jaká byla odpověď ministra zdravotnictví, vyplývá z následující statě. Je třeba si však připomenout, že ministerstvo zdravotnictví v roce 2001 vyvinulo obrovské úsilí k tomu, aby bylo odebráno všem držitelům živnostenské oprávnění k poskytování služeb, které by třeba jen trochu mohlo být považováno za léčitelské.

Vážený pan Ing. Vlastimil Bažant,
předseda České psychoenergetické společnosti
Novotného lávka 5
11668 Praha 1
OZP/1-31567/01 (153/9) MUDr. Vrchotová, 21.11.2001

Vážený pane předsedo,
pan ministr nás pověřil, abychom odpověděli na Váš dopis ve věci léčitelů a jejich nezařazení do návrhu zákona o zdravotní péči.

Zákon o zdravotní péči č.20/1966 Sb., v platném znění, ani návrh nového zákona o zdravotní péči, nezmiňuje léčitelství z toho důvodu, že se nejedná o zdravotní činnost, poskytovanou ve zdravotnických zařízeních zdravotnickými pracovníky, kteří získali v současném systému zdravotnického vzdělávání příslušnou odbornou způsobilost. Po doplnění příslušného vzdělání v Institutu pro vzdělávání ve zdravotnictví mohou tito zdravotničtí pracovníci k poskytování zdravotní péče navíc připojit i všechny druhy akupunktury, podporující diagnostiku, léčbu a rehabilitaci nemocných, včetně poradenství k správné životosprávě a životnímu stylu. Zdravotnickými pracovníky jsou i zdravotničtí pracovníci, kteří získali zdravotnické vzdělání na jiných než zdravotnických středních a vysokých školách, jako jsou kliničtí psychologové, fyzioterapeuti a další. Navíc ani nyní, ani v budoucnu, Ministerstvo zdravotnictví nezakazuje zdravotnickým pracovníkům předepisovat homeopatické přípravky.

Poradenské služby, které poskytují zdravotničtí pracovníci, mají proto v zákoně o zdravotní péči své místo. Poradenské služby poskytované jinými než zdravotnickými pracovníky nenáleží do oblasti zákona o zdravotní péči, za níž nese Ministerstvo zdravotnictví zodpovědnost, ale do oblasti zákona č.455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (Živnostenský zákon) z resortu Ministerstva obchodu a průmyslu. Doporučujeme proto žádosti, protesty a různé pracovní materiály stran léčitelství zasílat na toto ministerstvo.

Materiál, který je přílohou tohoto dopisu, postupujeme k ev. dalším opatřením Vědecké radě našeho ministerstva.

S pozdravem
MUDr. Pavel Březovský,
ředitel odboru zdravotní péče

OMEGA 3 MASTNÉ KYSELINY

Většina lidí konzumuje mnoho nenasycených tuků. Z toho plyne, že lidé mají nedostatečné množství ω 3 mastných kyselin (EPA a DHA).

Řecké písmeno omega ω v chemii označuje poslední uhlík v řadě, zejména u sloučenin s alifatickým řetězcem (nemají uzavřený řetězec). ω - 3 nebo n - 3 nenasycená mastná kyselina s dvojnou vazbou na u 32. uhlíku od metylového konce, tj. mezi 3. a 4. uhlíkem, jde o důležitou mastnou kyselinu (MK). Hlavními ω 3 kyselinami jsou α linolenová a kyseliny z ní vznikající ikosopentaenová EPA s pěti dvojnými vazbami a dokosaheptaenová kyselina DHA se šesti dvojnými vazbami. Ovlivňují viskozitu krve, fluiditu (tekutost) buněčných membrán, příznivě působí na poměr HDL/LDL cholesterolu, snižují krevní tlak a agregaci destiček, jsou výborné jako prevence kardiovaskulárních onemocnění (KVO), pozitivně ovlivňují zánětlivá onemocnění, podporují rozvoj CNS a oční sítnice. Doporučená denní dávka je 0,6 - 1 g ω 3 MK toto množství konzumuje jen asi 15 % lidí. Ω chrání před riziky, která jsou spojena s příliš tučnou stravou. Ω se nacházejí v lososu, tuňáku, makrele, sledi, menší obsah je ve sladkovodních rybách. V rybách žijících ve studených mořích je obsah ω kyselin vyšší než v teplých mořích. V rostlinách jsou ω kyseliny ve vlašském ořechu, lněném oleji.

Dle WHO by měl tuk hradit 25 - 30 % energie. Nasycené mastné kyseliny by měly hradit do 10 % a trans - izomery mastných kyselin (MK) méně než 1 % energie. Cis- polyenové 6 - 10 % a zbytek by měl být na cis monoenoové. Cis- monoenoové jsou preferovány pro svoji menší oxidovatelnost a navíc kyselina linolová významně snižuje vedle LDL i HDL cholesterol. Ω -3 jsou prekurzory eikosanoidů, které se mohou nepříznivě uplatnit patogenezi aterosklerózy. Dřívější vhodný poměr mezi ω -3 a ω -6 MK 1:1 je nyní v dietě nahrazen nevhodným až 1 - 20. Příjem kyseliny linolové by měl být 4,44 g/den a kyseliny α linolenové 2, 22 g/den. Koncentrace vysoce nenasycených ω -3 a ω -6 MK má lehký efekt pro prevenci aterosklerózy a zejména na snížení triglyceridů v krvi.

Esenciální mastné kyseliny

Jde o polynenasycené mastné kyseliny (PNMK). To znamená, že obsahují ve své molekule více než jednu nenasycenou (dvojnou) vazbu mezi tzv. biogenními uhlíky. Lidský organismus je potřebuje pro tvorbu některých důležitých regulačních sloučenin a pro dobrou funkci buněčných membrán. Esenciální znamená, že si je člověk nedokáže vytvořit a musí je přijímat potravou. Nedostatek PNMK poškozuje zdraví. Projevuje se to zpomalením růstu, poruchami v rozmnožování, změnami na kůži, ve vlasech, játrech a ledvinách. Do určitého stádia poruchy jde o vratný proces a přidáním potravin bohatých na PNMK dochází k

nápravě. Jde o oleje různých semen, mořské produkty, v zelenině jsou jen v malém množství.

Esenciální mastné kyseliny se dělí do tří základních skupin, které vytvářejí metabolické řady, v jejichž čele stojí základní nenasycené mastné kyseliny

1. Mononenasycená MNMK - jedna dvojná vazba - olejová.
2. Polynenasycená mastná kyselina PNMK s dvěma dvojnými vazbami - linolová
3. PNMK s třemi dvojnými vazbami - alfa linolová

Všechny tyto mastné kyseliny (MK) mají 18 uhlíků a jejich dvojná vazba je na určitém uhlíku a to u kyseliny olejové na 9. uhlíku, proto jsou další kyseliny označovány jako řada n 9. U kyseliny linolové je to na 6. uhlíku proto n 6. U kyseliny linolenové na 3. uhlíku tj. n 3 nebo se označují jako ω 3. Množství vytvářených odvozených sloučenin pomocí enzymů klesá se vzdáleností od základní mastné kyseliny. Enzymy vytvářející odvozené sloučeniny (deriváty) jsou společné pro všechny tři skupiny. Je-li například nadbytek v příjmu PNMK n 6 (k. linolová) jsou enzymy vysyceny kyselinou linolovou a nemohou přeměňovat PNMK skupiny n 3 a tak je možný vznik deficitu kyselin v řadě n 3. Proto je nutné přijímat MK ve správném poměru.

Všechny deriváty PNMK jsou snadno zabudovány do buněčných membrán a z nich pak mohou být uvolněny a použity jako látky pro biosyntézu eikosanoidů. Eikosanoidy jsou metabolicky velmi účinné látky hormonální povahy, které jsou pak součástí mnoha kontrolních biologických systémů, podílejí se na regulaci stálosti vnitřního prostředí (homeostázy), cévního napětí, trávení, zánětu, rozmnožování a mají další funkce. Jde např. prostaglandiny, prostacykliny, tromboxany, leukotreiny. Skupiny PNMK n 3 n 6 mohou být metabolizovány na podobné eikosanoidy. Eikosanoidy n 3 jsou méně agresivní a příznivější ve své funkci než eikosanoidy, protože kyselina linolová n 6 v potravě převládá asi 20 x nad kyselinou linolenovou n 3 a protože metabolické enzymy obou kyselin jsou společné, vzniká méně kyseliny eikosopentaneové než kyseliny arachidonové. Proto při větším a dlouhodobějším příjmu rostlinných olejů s větším podílem kyseliny linolové je vhodné doplnění kyseliny eikosopentaneové doplňovat v potravě mořskými produkty.

Skupina n-6= ω - 9

Základní MK je zde kyselina olejová. Má jen jednu dvojnou vazbu mezi uhlíky C-C=C-C a je tedy mono nenasycená. Nachází se hojně v aterosklerotických plátech. Její příjem nemá být větší než přijímané množství PNMK. Má preventivní působení proti ateroskleróze a podílí se na metabolismu lipidů. Kyselina je olejová hojně obsažena ve všech rostlinných a živočišných tucích. V řepkovém oleji převládá nad kyselinou linolovou.

Snadno se mění na trans-izomer kyselinu elaidovou, která je abiogenní.

Skupina n - 6= ω - 6

Základní PNMK této skupiny je důležitá kyselina linolová, která je hojně obsažena v rostlinných tucích. V živočišných tucích je obsažena jen málo. Kyselina g-linolenová se velmi rychle přeměňuje na dihomo-g-linolenovou, která se váže v membránových fosfolipidech a slouží jako substrát pro biosyntézu kyseliny arachidonové. Dihomo-g-linolenová je nejúčinnější polynenasycená MK, z které se vytvářejí prostaglandiny a příbuzné eikosanoidy. Je obsažena v mase. Ale její příjem potravou není potřebný, protože se v těle člověka vytváří v dostatečném množství z kyseliny linolové, která je běžnou součástí ve stravě rostlinného původu.

Skupina n - ω 3

Tyto PNMK jsou esenciální, jsou však potřebné jen v malém množství. Jde o kyselinu eikosapentaenovou a EPA a dokokosaheptaenová DHA. Kyselina eikosapentaenová (znamená 21 uhlíků a pět dvojných vazeb v řetězci), z ní pak vznikají různé eikosanoidy. Základní PNMK této skupiny je kyselina alfa - linolenová, která se nachází v semenech mnoha rostlin. Lněný olej 55 %, vlašské ořechy 11 %, sojový olej 7 %. PNMK skupin n - 3 mají velkou důležitost pro vlastnosti buněčných membrán, kterým dodávají pružnost a tekutost (fluiditu). Je důležité, aby membrány neuronů obsahovaly dostatek fosfolipidů, které mají v řetězci více jak 20 uhlíků, jinak neprobíhají biochemické děje podílející se na přenosu elektrických impulsů. EPA kyselina je hlavní složkou nervové tkáně, dále je hojně obsažena v gonádách a je součástí sítnice oka. Při jejím nedostatku vznikají poruchy sítnice a poruchy v centrální nervové soustavě také snižují schopnost se učit. Snížené množství je u roztroušené sklerózy mozkomíšní, retinitis pigmentóza, progresivní encefalopatie. U zdravých lidí obsahuje nervová tkáň i oční tyčinky dostatek EPA i DHA. EPA má protizánětlivé působení, protože působí na imunitní leukocyty a monocyty, hladké svalstvo střev a příznivě ovlivňuje vředovité záněty tlustého střeva. Snižuje hladinu tukových látek v krvi, tím že zvyšuje odbourávání tuků v játrech, snižuje hladinu tuků a velmi nízké hodnotě (VLDL) přibližně o 30 - 50 % a to i při stravě bohaté na tuky a sacharidy, snižuje hladinu špatného cholesterolu (LDL) a tím snižuje i celkovou hladinu cholesterolu asi jen o 30 %. Zabráňuje srážení krevních destiček a zužování cév. DHA neovlivňuje hladinu triacylglycerolů, ale snižuje hladinu fosfolipidů, výrazně snižuje hladinu cholesterolu asi o 2/3 a mírně zvyšuje hladinu HDL dobrého cholesterolu. Při nízké hladině PNMK n - 3 se do membrán sítnice začleňují fosfolipidy chudé na DHA a navíc mají nenormální strukturu to pak

vede k poruchám CNS a zraku. V těhotenství jsou PNMK typu n - 3 důležité pro výstavbu mozkových a očních membrán plodu. Mateřské mléko obsahuje EPA, ale kravské ne. Potřebné množství PNMK typu n-3 je kolem 3 gramů na den. Krytí běžné potřeby zdravého člověka stačí přijímat kyselinu alfa-linolenovou, která provází v potravinách kyselinu linolovou a je obsažena především v rostlinných potravinách. Kyseliny EPA a DHA jsou obsaženy v tucích mořských živočichů a mořských řas. Mateřské mléko obsahuje asi 0,6 % EPA a DHA asi 0,3 %

Ω-3 tuky snižují riziko Ca potlačením enzymu, který stimuluje růst buněk, brání tvorbě škodlivých prostaglandinů, regulují hladinu estrogenů, snižují tvorbu volných radikálů na rozdíl od ω-6 NMK. Studie prokázaly, že ω-3 |NMK snižují riziko vzniku rakoviny krve, leukémie a lymfy.

- ω-3 snižuje Ca plic asi o 80 % a to i u kuřáků.
- ω-3 snižuje Ca prostaty a léčí i počáteční formy.
- ω-3 snižuje Ca prsu u žen, protože působí pozitivně na nádory hormonálního původu sem potíží Ca prostaty, slinivky a tračníku, zejména v kombinaci s vitamnem C, E, beta-karoténem, selenem, koenzymem Q 10.
- ω-3 snižuje Ca tlustého střeva a omezuje růst nádorů v počátečním stádiu zejména v kombinaci s hrubou vlákninou.
- ω-3 snižuje opětovné vzplanutí Crohnovy choroby u osob, které jí trpí a může se snížit dávka kortikoidů. Pokud jde o ω-3 z ryb, mohou zde způsobit nadýmání.
- ω-3 snižuje riziko srdečně cévních onemocnění až o 65 % v závislosti na dávce.
- ω-3 u žen nepříjemné potíže při menopauze, jako bolesti kloubů, návaly horka, noční pocení bolesti hlavy, nadváha, podrážděnost, deprese, nespavost, snižuje riziko projevů endometriózy jako je bolest, únava, křeče a silné krvácení. Premenstruační syndrom (PMS), snižuje potíže, reguluje nepravidelný menstruační cyklus v případě hormonální nerovnováhy, snižuje bolestivost při menstruaci způsobné vysokými hodnotami ω-6 NMK, v těhotenství v posledním trimestru snižuje možnost vzniku depresi.
- (ω-3 ze žraloka, mečouna, královské makrely obsahují vysoké množství rtuti).

Již Platon ve 4. - 5. století před naším letopočtem doporučoval omezení střídanou stravou z obilovin, luštěnin, zeleniny, medu, ovoce a ryb. Naopak varoval před vyšší spotřebou masa, vína, cukrovinek. Přejídání a nesprávné složení stravy považoval za cestu k nemoci.

Olej	Nasycené kyseliny	Mononenasycené kyseliny Olejová kyselina	Polynenasycené kyseliny	
			n-6	n-3 (alfa - linolenová)
Slunečnicový olej	9 - 17	13 - 40	40 - 74	pod 0,3
Sójový olej	14 - 20	18 - 25	50 - 57	6 - 10
Řepkový olej	5 - 10	52 - 67	16 - 25	6 - 14
Olivový olej	8 - 26	55 - 83	3 - 21	0 - 1

Mezi tučné ryby s vysokým obsahem omega-3 nenasycených mastných kyselin patří

- tuňák s obsahem 5 999 mg omega-3 v jedné 100gramové porci
- makrela (2 777 mg)
- sled' (2 541 mg)
- čerstvé sardinky (1 579 mg)
- losos (309 mg)
- platýs (482 mg).
- ze sladkovodních pak úhoř (1 035 mg), sumec (877 mg) či pstruh (717 mg).

Ve stravě bychom měli preferovat zelenou zeleninu, ořechy a již zmiňované tučné mořské ryby, ideálně z čistých norských moří. Zkuste to, vaše srdce vám poděkuje.

Obsah ω kyselin

Nenasycené mastné kyseliny	Zařazení	Zdroj
Palmitoolejová	Omega-9	Rybí tuk
Olejová	Omega-9	Olivy, lískové ořechy
Linolová	Omega-6	Slunečnice, sója, kukuřice, sezam
Gama-linolenová (GLA)	Omega-6	Pupalka dvouletá, brutnák, černý rybíz
Arachidonová	Omega-6	Ryby, vejce, mořští živočichové
Alfa-linolenová (ALA)	Omega-3	Len, vlašské ořechy, řepka, sója, dýňová semínka
Eikosapentaenová (EPA)	Omega-3	Makrela, sardinka, sled', losos
Dokosaheptaenová (DHA)	Omega-3	Makrela, sardinka, sled', losos

ÚVOD

Tento článek je zaměřen na naši dlouhodobou činnost, která je zaměřena na vyhledávání melioračních sítí, sloužících k odvodnění zemědělských pozemků. K poskytnutí informací o významu vody pro život člověka, o vodním hospodaření i využití dalších pozemků bylo využito bakalářské práce pana Karla Janečka, zpracované v roce 2011 na Zemědělské fakultě Jihočeské univerzity. Z ní jasně vyplývá, že odvodnění zemědělských pozemků, trvale zamokřených, má pozitivní význam, protože odstraňuje nebezpečí jejich úplného znehodnocení. Na druhou stranu upozorňuje na nebezpečí plynoucí ze snahy získat další pozemky pro zemědělskou výrobu, plynoucí z regulace vodních toků a nadměrnému používání melioračních opatření k odvodnění pozemků. Musíme však vycházet ze současné situace, kdy je třetina vodních toků regulována a třetina zemědělské půdy ovlivněna melioračními opatřeními.

VODA A ŽIVOT

Voda je jedinečným přírodním zdrojem a je nezbytnou součástí všech živých organismů. Voda je nenahraditelná ve výživě lidí (pitná voda), zvířat a rostlin, v zemědělství, v průmyslu a také pro osobní a veřejnou hygienu. Voda má také nemalý význam krajinotvorný, kdy svým působením modeluje a přetváří krajinu, a má vliv na životní prostředí. Ve vodě nebo v jejím okolí žijí rostlinná a živočišná společenství, úzce spjatá s vodním prostředím. Voda slouží jako dopravní cesta, je využívána její síla pro výrobu elektrické energie. Pro způsob využití vody jsou důležité její fyzikální, chemické a biologické vlastnosti, mezi něž patří teplota vody, obsah rozpuštěných a nerozpuštěných látek, energetický potenciál, vodivost a řada dalších. Kvalita vody je lidskou činností ovlivňována pozitivně, při vylepšování vlastností vody pro konkrétní účel (např. úprava surové vody na vodu pitnou), ale i negativně, kdy dochází lidskou činností ke znečištění povrchových, příp. i podzemních vod. Voda byla vždy nezbytná pro rozvoj lidských sídlišť, osídlení byla zakládána vždy v blízkosti vodních toků nebo jiných přirozených zdrojů vody.

Vzhledem k tomu, že zdroje využitelné vody na Zemi jsou omezené a rozdělení zdrojů vody je nerovnoměrné, je nutné vodu považovat za strategickou surovinou zásadního významu. Rozdíl mezi dostupnými zásobami vody a objemem její spotřeby se neustále prohlubuje a lze předpokládat, že spotřeba vody bude v následujících letech stále stoupat. Přestože je nezbytnost zdrojů kvalitní vody pro život již dlouho známa, nejsou zdroje vody dosud všeobecně důsledně chráněny před znečišťováním a jinou devastací. Vědomě šetrné využívání všech vodních zdrojů a důsledné navracení použité vody do systému, včetně

přečištěných vod odpadních, je celosvětově jedinou možnou cestou pro zajištění vody pro život i v budoucnosti. Česká republika je svou polohou na evropské rozvodnici specifická, prakticky žádná voda na naše území nepřitéká, nejsou zde přirozené dostatečně velké rezervoáry vody a je nutné kombinacemi technických a přírodních opatření zpomalovat odtok povrchové vody a vodu na našem území zadržovat pro její další využívání.

VYUŽITÍ VODY

Lidé si význam vody pro život uvědomují od nepaměti, avšak přístup k jejímu využívání se v místě a čase mění. Již ve středověku jsou u nás zaznamenány zásahy do koryt potoků a řek, především pro využití vody ve mlýnech, pilách a hamrech. Voda z řek a potoků byla převáděna do náhonů a koryta toků byla přehrazována. Pro vodní plavbu a plavení dřeva byly také od středověku prováděny podélné úpravy toků, například odstraňování nebezpečných kamenů a vyčnívajících skal. Tyto zásahy byly svým rozsahem malé, ale konec 19. století zásluhou rozvíjející se strojní techniky usnadnil přesuny zemin a dalších stavebních materiálů a umožnil provádět rozsáhlejší do té doby nepředstavitelné změny toků.

Pokud je vody dostatek, není ochrana její kvality a množství v centru pozornosti. Jiná situace nastává, pokud je vody nedostatek nebo nadbytek, jsou-li období nebo oblasti postižené suchem, nebo záplavami. Tehdy se jako nejdůležitější jeví potřeba „dostat vodu pod kontrolu“.

Na našem území uspíšily rozvoj vodohospodářských úprav koryt toků velké povodně, především zemská povodeň roku 1890. Tyto technické úpravy měly zajistit souvislé zkapacitnění sítě vodních toků za účelem rychlého odvádění vody. Na protipovodňové regulace navázaly zemědělské úpravy drobných toků, umožňující funkci plošných odvodňovacích soustav. Z krajiny se začaly ztrácet přirozené potoky a říčky a byly nahrazovány upravenými vodními toky, svodnicemi a kanály. Situaci dobře popisuje citace Vladimíra Úlehly z roku 1947:

„Za paměti dnešních nejstarších žijících lidí se naše krajina proměnila víc než za poslední tisíciletí. V naší době, v posledních pětasedmadesáti letech, přičinily se o to zvláště podniky, kterým se říká meliorační, to jest zlepšující. Tím, že odvodňují kdejakou bažinu, staré rameno říční, močál a vrchovisko na výšinách, pomáhají proměnit naše podnebí v pevninské, s protikladem tuhé zimy a léta s menší oblačností a s odděleným údobím sucha a lijáků. Tím, že meliorace umožňují rolníkovi poorat kdejakou pastvinu i odvodněnou nížinu, způsobují, že

se vrstvy prsti odhalují, odplavují a že se nová prst' netvoří“.

Regulační úpravy toků pokračovaly zvyšujícím se tempem i ve 20. století, v Českých zemích především od 50. let. Počátkem 20. století byla u nás regulována zhruba třetina délky říčních toků. V současnosti je pouze minimum řek, které nejsou nijak upraveny. Regulace vodních toků vedla ke zkrácení a napřímení říčních koryt, čímž se délka českých řek zkrátila o třetinu. Z krajiny rovněž ubyly malé rybníky, jezírka a mokřady a přibýly údolní přehrady, kterých je nyní cca 180. Po každé mimořádné situaci, ať se jedná o sucho nebo povodeň, jsou především laickou veřejností požadována technická opatření, která mají zajistit za všech okolností dostatek vody jako zdroje pitné a užitkové, či závlahové vody a zároveň ochránit lidi a jejich majetky před účinky povodní. Sloučit tyto požadavky a najít vhodné řešení pouze technickou cestou je v podstatě nemožné. Každý zásah člověka do vodního režimu krajiny by měl vést k požadovanému řešení, s sebou často nese řadu vedlejších negativních důsledků. Například napřímení a ohrázení koryt řek a potoků, které mělo jako prvotní účel ochránit přilehlé lokality před povodněmi, vedlo ke zkrácení délky toků a zrychlení odtoku, čímž povodňově nebezpečí jen přesunulo níže po toku a často ohrožení níže položených lokalit ještě zhoršilo.

Melioračním zásahům byly v minulosti podrobeny především zamokřené půdy tam, kde byl požadavek na jejich zemědělské využití. Proč tomu tak bylo. Poškození zemědělské půdy zamokřením je charakterizováno takto: „Půda trpí nadměrnou vlhkostí, vysokým stavem podzemní vody, popřípadě i povrchovým zaplavením, což vyvolává závažné poruchy v jejím fyzikálním, chemickém i biologickém stavu. Nadbytek vody půdu rozplavuje, vyluhuje nebo splachuje, zhoršuje přístup vzduchu, ochlazuje značným odpařováním půdní vody a ztěžuje, až i znemožňuje obdělávání. V souvislosti s tím se nezdravě porušuje půdní biochemismus.“

O škodlivosti zamokření rozhoduje nejen jeho intenzita, ale také doba trvání. Jestliže je půda zamokřena jen přechodně a krátkodobě, není to většinou na závadu, ale může být dočasně znemožněno obdělávání pozemků, a to může způsobit zhoršení výnosů. Jinak je tomu u dlouhodobého nebo trvalého zamokření. Vlivem trvalého nebo dlouhodobého zamokření se půdy okyselují a vyplavováním živin se snižuje úrodnost půdy, vznikají půdy podzolové nebo glejové, na trvale zamokřených plochách mohou při odumírání porostu vznikat rašelinisté. Takové půdy pak jsou pro zemědělské využití méně vhodné až nevhodné. Zamokřená půda je nevhodná pro osídlování a zakládání

staveb. Mohou také vznikat močály, které jsou neplodné a zdravotně nebezpečné.

V těchto názorech je vyzdvihnuto hospodářský a sociální přínos odvodnění, ale je zcela opomenuta důležitost zachování životního prostředí mokřadních společenstev. Pokud je při rozhodování o realizaci odvodnění zamokřených pozemků, či úpravy koryt toků tento důležitý aspekt opomenut, má to nezanedbatelný, často negativní, vliv na biodiverzitu a na retenční kapacitu krajiny, neboť mokřady jsou schopny pojmout významné množství vody z povrchového odtoku. Odvodněné pozemky jsou sušší, proto se půda na nich snadněji ohřívá, což lokálně vede ke zvýšení teploty okolní atmosféry a krajina se přehřívá. Odvodnění také zvyšuje celkový odtok vody z krajiny, čímž dochází ke snížení hladiny a zásob podzemní vody.

K úpravě vodního režimu v krajině je při současném stavu znalostí nutné přistupovat komplexně. Odborně je třeba zvážit všechna dostupná hlediska a požadavky řešení lokality, byť si mohou zájmy vzájemně odporovat, aniž by některý účel nebo zájem byl považován za prvořadý, tak jak tomu bylo dříve při rozsáhlém zúrodňování na našem území, kdy bylo hlavním a mnohdy jediným cílem rozšířit plochu obdělávatelné zemědělské půdy a zvyšování výnosů.

Zamokření půdy se projevuje vnějšími znaky, které jsou patrné na porostech a půdě a lze podle nich zamokřenou půdu rozeznat. Jsou to zejména nezdravé zbarvení (žloutnutí) porostu, špatný vývoj zemědělských plodin (poléhání, hnití) a výskyt vlhkomilných a mokřadních rostlin. Také některé choroby a škůdci (plísňe, háďátka) jsou pro zamokřené půdy typické. Tmavší zbarvení povrchu půdy a déle ležící sníh na prochladlé půdě jsou další zjevnou známkou zamokření. Pozemky jsou obtížněji obdělávatelné a dostupné mechanizací, protože zamokřené půdy mají neúnosný povrch. Pokud je potřebné zamokřenou půdu zemědělsky či jinak využít, přistupuje se k odvodnění. Před návrhem způsobu odvodnění zamokřené půdy je potřeba poznat příčiny zamokření, neboť k odstranění příčin je vhodné zvolit různé způsoby. Ve vlhkých oblastech je zamokření půdy zpravidla způsobeno vysokými atmosférickými srážkami. Povrchové zamokření může způsobit rozliv vody z přilehlých toků nebo povrchovým přítokem. Vysokou hladinou podzemní vody se může projevovat vysoká hladina vody v přilehlých vodních tocích a nádržích, nebo podzemní přítok a vývěry pramenů. Návrh odvodnění má za úkol zabránit přítoku vnějších vod na odvodňovaný pozemek, zajistit odtok přebytečné vody z povrchu i z kulturně využívaného půdního profilu, snížit hladinu podzemní vody a ustálit

ji na vyhovující úroveň a vytvořit podmínky pro optimální vlhkostní poměry v půdě.

DEFINICE POJMU MELIORACE

Trvalé nebo alespoň dlouhodobé zlepšení vlastností půdy, nebo odstranění příčin, které půdu poškozují nebo znehodnocují, souhrnně označujeme jako meliorace. Obecně jsou to opatření, jimiž zlepšujeme půdu pro zemědělství nebo jiné kulturní využití. Jsou dvojího druhu: zemědělsko-lesnická, dosahujeme-li zlepšení půdy každoročním obděláváním, orbou, vláčením, lesní výsadbou, nebo technická, zlepšujeme-li půdu různými technickými úpravami a stavbami. Tomuto způsobu říkáme technické meliorace a ty se staly předmětem našeho zájmu. Jedná se především o úpravu režimu zamokřených půd.

HISTORIE MELIORACÍ VE SVĚTĚ

Počátky meliorací jsou spojeny s nejstaršími lidskými kulturami. Nejstarší soustavné a rozsáhlé meliorační stavby byly budovány již ve starém Egyptě, kde již v 5. tisíciletí před n. l. byly stavěny hráze a závlahy v údolí Nilu. Zemědělství zde bylo závislé na opakujících se záplavách řeky Nilu, které byly doplňovány závlahami vodou z uměle vybudovaných jezer, v nichž byla voda zadržována pro využití v období sucha. Důmyslné zavlažovací stavby, soustavy zavlažovacích kanálů, využívající vodu z Eufratu a Tigridu, budovali Babyloňané již kolem roku 4500 před n. l. v oblasti, kde jsou dnes pro nedostatek srážek rozsáhlé pouště. Uměle zavlažované byly již kolem roku 1000 před n. l. pozemky na území starověké Indie. Velká část těchto melioračních staveb je dosud v provozuschopném stavu. Ve staré Číně bylo již ve třetím tisíciletí před n. l. úspěšně využíváno vodní kolo pro zdvih závlahové vody, na ochranu půdy před vodní erozí byla budována horská terasovitá pole. V Evropě byly první meliorační stavby budovány ve starověkém Řecku a Římě v prvním tisíciletí před n. l. Poznatky o závlahách, terasování a dalších melioračních postupech Řekové i Římané přejímali ze Sýrie i Egypta. Závlahy a odvodnění jsou známy i ze Střední a Jižní Ameriky. Významné odvodňovací stavby byly budovány v Holandsku již ve středověku, jsou to především hráze na mořském pobřeží a systémy kanálů s větrnými mlýny, které přečerpávají vodu z níže položených oblastí. Na území bývalého Sovětského svazu ve 20. století byly až megalomanským způsobem budovány rozsáhlé soustavy závlah, včetně velkých údolních přehrad na Volze, Dněpru, Donu a dalších řekách, a také rozsáhlá odvodnění bažin a jezer, což mělo na krajinu značný dopad. Tyto dopady byly ve své době odborníky v Sovětském svazu bagatelizovány převládajícím názorem: „Negativní vliv meliorací na krajinu není možné zveličovat, je to velmi subjektivní, neboť využívání přírodních zdrojů pro blaho člověka je přirozenou lidskou potřebou a proto je nutné meliorovat

a přetvářet krajinu, abychom dosáhli maximalizace zemědělských výnosů, a negativní vlivy na rozmanitost přírody a její rovnováhu tím budou dostatečně nahrazeny.“

HISTORIE MELIORACÍ V ČESKÝCH ZEMÍCH

Na území českých zemí jsou první historické záznamy o melioračních stavbách z 10. století, kdy bylo prováděno vysoušení bažin a kdy byly budovány rybníky, v nichž byla voda soustřeďována. Tento způsob se používal zvláště ve 14. a 15. století, kdy byl velký rozmach rybníčního hospodářství. Král Karel IV. nařizoval zakládat rybníky především za účelem zemědělského využití zamokřené půdy a také jako ochranu před povodněmi níže ležících pozemků. Na Třeboňsku vznikla v 16. století rozsáhlá soustava rybníků s důmyslně navrženou Zlatou stokou, která tuto soustavu napájí. S rybníční soustavou byla vybudována také Nová řeka, která v případě zvýšených průtoků převádí část vody ze starého koryta Lužnice do Nežárky a chrání tak soustavu rybníků včetně největšího z nich, rybníka Rožmberk, před povodněmi. Rovněž na Pardubicku byla vybudována v letech 1498 – 1514 soustava rybníků se složitým napájecím systémem navazujícím na Opatovický kanál, tato soustava však postupně zanikla. Rozvíjela se také ochrana území v okolí řek před záplavami, byly budovány ochranné hráze a upravována koryta toků. Další rozvoj melioračních prací se datuje do druhé poloviny 18. století a zejména do 19. století, především díky rozvoji techniky. Zpočátku byly meliorovány převážně pozemky šlechtické, brzy se meliorace rozšířily i na selskou půdu. Vzhledem k nákladnosti meliorací pro jednotlivce začala v polovině 19. století vznikat tzv. vodní družstva. Jako právní podklad pro meliorace byl v Rakousku-Uhersku v roce 1869 vytvořen říšský vodní zákon a následně roku 1884 meliorační zákon, které do své legislativy přejímá i nově vzniklá Československá republika.

Velký rozmach odvodňovacích prací na našem území byl především v letech před první světovou válkou a také v období meziválečném. Výrazně pomalejší byl v našich zemích rozvoj zavlažovacích prací. Z dalších způsobů meliorací ve smyslu zlepšování půd a jejich ochrany před škodlivými vlivy mají v českých zemích tradici pozemkové úpravy i hrazení bystřin. V letech první i druhé světové války tento obor stagnoval. Ve druhé polovině 20. století začal další rozvoj melioračních prací, byl zpracován Státní vodohospodářský plán (1949-1953), který jako první na světě obsahoval zpracovaný návrh na obhospodařování a využití všech zdrojů vody, včetně úprav toků, odvodnění, závlah, budování nádrží. V této době dochází v Československu ke združstevňování zemědělského hospodaření – kolektivizaci. Po počátečním období zcelování pozemků a rozorávání mezi trvá

požadavek na další zvyšování výnosů ze zemědělské půdy. Jsou využívány moderní agrotechnické postupy, hnojiva i zemědělská technika. Zúrodňují se i pozemky méně vhodné – méně úrodné, zmokřené nebo výrazně suché. Je snaha upravit vodní režim na pozemcích, které jsou pro nastupující mechanizaci obtížně obdělávatelné, a to vybudováním odvodnění. V průběhu let se mění způsob i rozsah navrhování a provádění odvodňovacích a zavlažovacích prací. Byly vybudovány složité zavlažovací systémy především na jižní Moravě, rozsáhlé plochy odvodnění byly budovány na území celé republiky. V roce 1961 byl dokončen a schválen Plán zvelebení zemědělského, lesního a vodního hospodářství, který se stal podkladem pro plánování, navrhování a financování melioračních opatření. Za účelem navrhování, projektování koordinace výstavby melioračních staveb, byla zakládána meliorační družstva a v roce 1970 byla založena Státní meliorační správa (SMS). V průběhu 70. a 80. let byly vybudovány po celé republice soustavy melioračních staveb, stejně tak i lokální odvodnění a závlahy. U jednotlivých staveb bylo po dokončení výstavby plošné odvodnění předáváno do majetku Jednotných zemědělských družstev nebo Státních statků, které na odvodněných pozemcích hospodařily. Hlavní meliorační zařízení – tzv. kostry, které byly vybudované jako recipienty plošného odvodnění, a úpravy toků realizované při výstavbě odvodnění, zůstávaly v majetku státu a byly ve správě nejprve Státní meliorační správy a příslušné Oblastní státní meliorační správy, po roce 2001 jsou spravovány nástupnickou organizací Zemědělskou vodohospodářskou správou (ZVHS).

V 90. letech investiční výstavba plošných odvodnění ustává z důvodů politických a hospodářských změn, změn ve financování investiční výstavby ze státního rozpočtu, ale především z důvodů majetkoprávních, kdy byly v restitucích navraceny zemědělské pozemky původním vlastníkům a často bylo nemožné realizovat stavby souvislého odvodnění na sousedících pozemcích různých vlastníků.

Na přelomu tisíciletí a v současnosti jsou nově budovány především vodohospodářské úpravy vodních toků a protipovodňová opatření na tocích. Stěžejní problematikou současnosti je navrhování a provádění revitalizačních opatření na technicky upravených korytech vodních toků. Účelem revitalizačních úprav je odstranit nebo zmírnit negativní důsledky úprav toků na ekosystémy, obnovit nebo zlepšit jejich ekologickou funkci v krajině, přičemž se zohledňuje i účel, pro který byl vodní tok původně upraven. Revitalizaci je vždy nutné řešit komplexně ve vztahu k celému povodí, v návaznosti na koncepci územních systémů ekologické stability a s ohledem na další zájmy s vodním tokem související. Správu drobných vodních toků, údržbu a provoz vodních děl a hlavních odvodňovacích zařízení vybudovaných

v předchozích letech, rovněž novou investiční výstavbu z programového financování prováděla do 31. 12. 2010 na celém území České republiky ZVHS na základě zřizovací listiny a rozhodnutí o určení správy drobných vodních toků v souladu se zákonem 254/2001 Sb. o vodách v platném znění. Na základě rozhodnutí ministra zemědělství dochází s účinností od 1. 1. 2011 k transformaci ZVHS, v rámci které je správa drobných vodních toků včetně staveb v majetku státu na těchto tocích převedena do kompetence státních podniků Povodí a Lesy České republiky. Protože ZVHS byla k 30. 6. 2012 zrušena, přešla správa hlavních odvodňovacích zařízení na Státní pozemkový úřad.

Závěrem nutno konstatovat, že v současné době stát věnuje pozornost především úpravám toků a stavbám, které mají zabránit obrovským škodám způsobených záplavami a dřívějším chybným rozhodnutím hospodářských i politických orgánů v honbě za maximálními výnosy především obilovin. Přesto však velkým problémem zůstává údržba stávajících odvodněných pozemků. Přestože existuje evidence pozemků, na kterých se prováděly meliorační úpravy, nejsou uchovány plány vybudovaných sítí a v současné době se hledají neekonomičtější postupy, jak nalézt dříve vybudované sítě. Zda se do těchto postupů úspěšně zařadí proutkaři nebo ne, se rozhodne v krátkém čase. Zatím výzkumný tým ČEPES nestanovil metodiku, natož aby ji úspěšně prověřil. Přesto v rámci školení nových proutkařů vybízíme adepty k vyhledávání uložených melioračních sítí, a aby nám sdělili své poznatky. Mnozí však chtějí znát polohu těchto sítí v blízkosti svých bydlišť. Tuto informaci následně poskytujeme:

K tomuto účelu je vhodné využít informace z veřejného registru půdy, který je uložen na internetu. Postup ke zjišťování údajů:

1. Zadat na internetu heslo „Veřejný registr půdy“
2. Na pravé liště zadat jméno obce, v blízkosti které chceme získat informace o uložení sítí
3. Dáme povel k vyhledávání, po kterém se vytiskne mapa v okolí hledané obce.
4. Na levé liště v bloku „Nitrátové směrnice“ zadat heslo „Uložení hnojiv – detail“
5. Po zadání tohoto hesla se na mapě vytisknou modré vlnky, které označují pozemky, na kterých jsou uloženy meliorační sítě.

Mnoho úspěchů přeje hledajícím proutkařům
redakce

PROUTKAŘSKÝ KURZ – PROČ SE PŘIHLÁSIT?

SENZIBILITA, ať již pro práci s virgulí, kyvadlem či jinými pomůckami, ale často i bez nich, nepředstavuje vlastnost, kterou mají někteří z nás „navíc“. Naopak je to vlastnost, která některým z nás zůstala či zbyla, zatímco jiní ji prostě ztratili díky svým indispozicím, genetickým, po předcích, či získaných, kupříkladu způsobem života. Nebo, a to je kupodivu dost častý případ, že ji neztratili, ale jen o ní prostě neví. V „proutkařských“ kurzech se to potvrzuje: Ze zhruba 50ti osob, co se do kurzu přihlásily, 40 z nich věřilo, že žádnou citlivost podobného druhu „prostě nemá“. Z nich pak pouze u jedné dívky to bylo pravdou: byla tak skálopevně předem jistá, že nic nedokáže, až se jí to podařilo. A ti ostatní? Šli postupně od nejcitlivějších pomůcek – „L“ drátů a kyvadla, přes tenké kovové virgule až ke spirálám a silným dřevěným virgulím. Ukázalo se, že ne každý má citlivost pro všechny pomůcky – jednomu vyhovuje ta, jinému jiná. Tak již v průběhu kurzu docházelo k určité specializaci mezi jeho účastníky. Když se tedy „naučili věřit“ tomu, že hledat umějí, zbývalo jim ještě naučit se, CO mají hledat. Děje se to při zjišťování v několika úrovních otázek:

Je zde pod zemí „něco“? – s odpovědi jednoduše ANO – NE

Pokud ANO, je toto „něco“ konkrétní (voda, elektrický kabel...) - ANO – NE

A po těchto základních otázkách přichází na řadu vyšší úroveň otázek, např.:

Je TO (např. vedení inženýrské sítě) uloženo v hloubce (jaké – nebo konkrétně - v 1-2-3 metrech?) ANO – NE

Je hladina podzemní vody v hloubce (x metrů): ANO – NE

Samozřejmě před kladením těchto otázek si každý předem musí vyzkoušet, JAK jeho pomůcka odpovídá „ANO“ a jak „NE“. Není to univerzální, i když lze zobecnit, že některé typy reakcí převládají. Tak například fenomény elektromagneticky více vodivé reagují jako + a virgule se tedy pohybuje od horizontální úrovně vzhůru a naopak při - se pohybuje směrem dolů. Důležitým jevem při terénním zjišťování je také možnost zaregistrovat slabý počátek reakce pomůcky (slabé chvění a téměř nezatelný pohyb prsty) až po maximální reakci (kdy kupříkladu virgule směřuje zcela kolmo nahoru, nebo dolů). Interpretace vzdálenosti mezi oběma těmito body může být různá: Může jít o nehomogenitu prostředí, porušeného třeba výkopem (okraj a maximální hloubka dnes již zasypaného výkopu, např. pro uložení inženýrských sítí pod zemí), nebo jiný – například zjišťování hloubky pramene podzemní vody, či u tektonických linií určení jejich úklonu.

I těmito interpretacím ovšem musí předcházet správně položená otázka na to, co hledáme. To

je ostatně alfa a omega všech zjišťování. Lze ji například provádět i selekci v souboru detekovaných jevů.

Máme-li, například, pod chodníkem elektrinu, vodu, plyn a kanalizaci, primární otázka: jsou zde podzemní inženýrské sítě – nám následně přinese v úzkém ověřovaném segmentu, hned 4 kladné reakce – odpovědi typu ANO. Položíme-li si následně v témže segmentu otázku jednu: Kudy vede plyn? – budou odpovědi ne 4, ale pouze jediná. I v tomto případě se jedná o tzv. otázky vyššího řádu, ale stále se jedná o procesy, které by běžný účastník kurzu měl zvládnout. Podobně jako u nejjednodušších terénních zjišťování (u podzemních inženýrských sítí) lze postupovat při vyhledávání geologických a hydrogeologických jevů (tektonické linie, prameny, podzemní voda a další...)

Veřejnost samozřejmě zná i ta zjišťování, která pracují s detekcí nehmotných jevů, nebo jen mentálně interpretovaných hmotných jevů, popřípadě s kombinací všech výše jmenovaných v objektech pod zemí, nad zemí, v lidech, zvířatech či strozech.

Zde se dostáváme na velice tenký led vizuálního interpretování „myšlenky o myšlence“ – tedy do sféry, která je odpůrci proutkaření vděčně a úspěšně, často i mediálně „s láskou“ napadána. Snad proto, že základním prvkem interpretace těchto jevů je pouze analogie s nějakým starším, dříve popsáním a často i exaktně jinými prostředky ověřeným jevem. Takovým může být například geopatogenní zóna pod konkrétní částí zcela určitého kravína, kde úhyn např. telat byl vyšší, než na zbývajících částech téhož kravína, při obsazení shodným biologickým materiálem (zvířaty). Zjišťování zde, např. virgulí, může proutkař srovnávat s podobnou reakcí virgule i sebe sama na jiném místě a tam potom tvrdit (s určitým procentem nejistoty, pochopitelně), že se analogicky jedná také o podobnou, a tedy těž geopatogenní zónu.

Bez těchto analogických znalostí senzibila je opravdu velice problematické prohlašovat s JIS-TOTOU, že ta či ona zóna geopatogenní je, a to i když odpověď na mentální dotaz bude kladná. Tím samozřejmě není úmyslem popírat jejich existenci. Ostatně rada seriózního proutkaře je: zde máte nejspíš GPZ, a bylo by pro vás zřejmě lepší se jí při stavbě domu, či zařizování interiéru, RADĚJI vyhnout – máte-li ovšem možnost (dost často to není možné).

Jedno staré přísloví říká, že s jídlem roste chuť, a tak jsme často svědky toho, jak s narůstajícím sebevědomím (často rychleji než se zkušenostmi) narůstá i víra léčitele či proutkaře ve vlastní schopnosti, kdy se jeho interpretace různých jevů vzdalují nejen hmotnému světu, duchovnímu světu, ale přímo i této planetě. Od hledání vodovodního potrubí tak někteří „veleúspěšní“

jedinci sklouznou až k hledání mimozemšťanů – což by byla v zásadě neškodná zábava, nebýt toho, že medializací těchto „veleduchů“ logicky utrpí serióznost i těch „normálních“ proutkařů, často i s desetiletými zkušenostmi a to i v případech např. mentální diagnostiky, realizované ve spolupráci a úzké součinnosti s lékaři či detekce dynamických změn v zemské kůře (sesuvů) v součinnosti s geofyziky – abych jmenoval dva příklady z mnoha obecně známých.

Není potom divu, že spolek SYSIFOS pak nabízí odměnu tomu, kdo dokáže, že virgule funguje. Proutkař s kvalifikací „Detekce anomálií v zemské kůře“ to dokazovat nemusí – ví to nejen on, ale i řada jeho spokojených zákazníků, kterým například našel vodu...

Takže v proutkařských kurzech se opravdu nenaučíte vyhledávat zlé duchy, ani konkrétních 13,23 kg zlata v hloubce 3,2 m na Vyšehradě, otisky nožiček létajících talířů Vašemu měření rovněž uniknou, a ani s anděly a elementály po jeho absolvování nenavážete bližší a lepší kontakt, než jaký jste měli předtím.

Ale nemusí Vám to být líto. Naučíte se něčemu, co asi naši dávní předkové znali bezmála všichni, možná se mezi Vámi najde i několik, kteří k detekci jevů podzemí nepotřebují „berličky“ různých nástrojů a postačí jim citlivost jejich dlaní. Asi se následně nebudete „proutkařením“ – touto tisíce let známou, vyhledávanou i zatracovanou profesí – živit (či příživovat), stane-li se Vaše znovu ověřená schopnost jen zajímavým dalším koníčkem – jak tomu bylo u řady absolventů předchozích kurzů. A nebude pro Vás absolvování proutkařského kurzu ztrátou času. Anebo Vám tato znalost pomůže na cestě životem: to když Vám virgule či kyvadlo řekne ANO – NE na otázku, zda ta či ona potravina je zdraví prospěšná či škodlivá, nebo zda místo na výletě, kde si chcete odpočinout, Vás energií dobije (či naopak dorazí v negativním smyslu slova) s ohledem na kámen, u kterého budete odpočívat. Otázek, hledajících jednoduché odpovědi, typu ANO – NE je přeci v našem životě jak známo, více než dost.

A protože praktická terénní část kurzu se koná v romantických částech Prahy: v historickém parku Stromovka, na Vyšehradě, v zahradě Břevnovského kláštera a na dalších místech, může to být pro mimopražské účastníky i seznámení s tak trochu ezoterickou částí našeho hlavního města a to seznámení více než zajímavé.

Co pro to udělat? V první řadě vyplnit přihlášku. Platí to pro ty, co chtějí jen si to „zkusit“, ale i pro praktikující proutkaře – pro cennou výměnu zkušeností, či pro přípravu, směřující k získání odborné kvalifikace dle NSK. „Detekce anomálií zemské kůry“. Protože i to je možné po absolvování kurzu, kde se seznámíte mj. se základy geologie, hydrogeologie, geomorfologie a

i s tím, jak zacházet s jednotlivými druhy proutkařského „nářadí“.

Jak taková zkouška před komisí složenou z autorizovaných osob probíhá? Trochu jako při maturitě: vylosujete si „fiktivní zakázku“ jako konkrétní úkol a předvedete – ústně – celý postup při její přípravě, provádění, i zpracování, včetně vyúčtování. V terénu pak na zkušebním polygonu (v Praze to bude díl některého z historických parků) si opět vylosujete úkol vyhledat čtyři skryté objekty. Budete je hledat, jak jste zvyklí s pomocí své pracovní pomůcky, například virgule. Výsledek zakreslíte do topografické mapy a zakres si sám porovnáte spolu se zkušební komisí s podobnou mapou, kde předmět hledání je již zakreslen. Takže ono magické slovo: - úspěš - či - neúspěš - si vlastně řeknete sám, a zkušební komise jej jen potvrdí. Takže zde se „švindlovat“ mezi slušnými lidmi v zásadě nedá.

Detekce totiž není (ne)kvalifikovaný odhad, ale přesnost, v řádech až centimetrů. Proč? Protože mnohdy často právě centimetry rozhodují, zda vrt na vodu bude úspěšný, či zda výkop neporuší elektrický kabel. V tom prvním případě by šlo jen o peníze při špatné práci, v tom druhém případě i o život. Takže – podvádět se opravdu nemá, a nevyplácí se to. A následně již povedou kroky do proutkařské praxe, která, ať se to stane jen vaším zajímavým koníčkem, či v případě vyhledávání pro potřeby inženýrské geologie, stavitelství, zemních prací, lomové činnosti, hornictví, vyhledávání vody a studnařství, součástí Vašeho zaměstnání.

Ano, padne i námitka-vždyť je u nás celá řada senzibilů, kteří také „proutkaří“, a certifikát povolání „Detekce anomálií zemské kůry“ v rámci Národní soustavy kvalifikací vůbec nepotřebují.

Ale aby tato profese, stará přes 8 000 let nevy-mřela s 21. stoletím, je třeba, aby se, jako i jiné obory, rozvíjela a zdokonalovala. A to je i o výměně zkušeností, vzájemné informovanosti a ano, i o přípravě a výchově nové generace. Existují sice na dané téma knihy, odkazy na internetu, ale marná sláva – praxe je praxe, a ta výměna zkušeností mezi zkušeným stářím a dychtivým mládím vždycky byla, je, a bude nezastupitelná. Nejen na internetu, v časopisech, ale v reálné praxi.

A právě tento skromný, leč potřebný cíl si mimo jiné dává do svého programu i Česká psychoenergetická společnost, která také proutkařské kurzy, přednášky a praktická cvičení spojená s výměnou zkušeností pořádá.

Stanislav Tůma

VYHLEDÁVÁNÍ ZDRAVÉHO MÍSTA PRO BYDLENÍ, CHOVATELSTVÍ A PĚSTITELSTVÍ

Tak zní název přednášky pana Josefa Novotného, kterou připravil v roce 2013 v době konference o psychoenergetice. Podobně tak v současné době uvažuje převážná část senzibilů, kteří se zabývají vyhledáváním tektonických linií. Nyní čtenáře chci informovat, proč tuto odbornou dovednost jsme byli nuceni vypustit z navrhovaného standardu „Detekce anomálií zemské kůry“. Pan Josef Novotný v úvodu své přednášky cituje pana Dr. Gardavského, který říká:

„Systematicky započaly lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze řešit základní otázky GPZ (geopatogenní zóny) ve svém fakultním úkolu č. 20 v letech 1978 až 1980. Přínosem této práce bylo formulování problematiky a zjištění některých zásadních faktorů GPZ, které jsou definovány jako: lokalita, která sama o sobě působí negativně na organismus svým vlivem, jenž se projevuje teprve v průběhu času. Dále bylo konstatováno, že lidský organismus je schopen reagovat na porušení jakékoliv homogenity pole, nad nímž se nachází – tedy na každou geologickou, magnetickou, zářivou, vlnovou nebo jinou anomálii. Pokud jde o vlivy na člověka, vyšla zpráva LF z výsledků výzkumu Centra klinické onkologie v Olomouci, lékařské fakulty univerzity v Krakově a práce MUDr. Bradny v Kutné Hoře, které jednoznačně potvrzují negativní vlivy na zdraví člověka, pobývacího, spícího nebo pracujícího nad plochami a pruhy GPZ a nad jejich křížením“.

Když nám pan Novotný tuto přednášku zaslal, i my jsme měli v návrhu standardu dovednost „Vyhledávání míst nevhodných pro dlouhodobý pobyt“. Při závěrečných jednáních na MŠMT dne 20. 6. 2014 jsme byli nuceni přiznat, že geoanomalní místo jsme schopni detekovat, ale definovat, zda je pro klienta škodlivé nebo ne, nejsme schopni nějakým přístrojem určit. Nakonec to odpovídá i některým závěrům zprávy fakultního úkolu F20, kdy se říká „jde o lokalitu, jejíž vliv se projevuje teprve v průběhu času“. Vypuštění dovednosti v profesní kvalifikaci „Detekce anomálií zemské kůry“ přesto neznamená, že nebudeme zjišťovat škodlivá místa. Jejich vyhledávání budeme ale realizovat na základě požadavku, kdy klient bude chtít zjistit, zda v místě dlouhodobého pobytu (spaní, práce) se nenachází nějaká geoanomalie, která se může podílet na jeho potížích (únava, špatný spánek, případně zdravotní potíže). Budeme tedy zjišťovat, zda tímto místem neprocházejí zóny, které by se mohly podílet na potížích.

Co chceme sdělit čtenářům. V době, kdy jsme dostali zprávu od pana Novotného, měli jsme s pracovníky MŠMT nevyjasněné názory. Proto jsme chtěli využít informace ze zprávy fakultního úkolu pro jednání s nimi. Proto předseda Sektorové rady zaslal žádost na právní oddělení 1 LF, ve které se říká:

V Sektorové radě pro osobní služby se řeší v rámci veřejné zakázky NSK2 profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“. V současné době k vypracovanému standardu vznesli pracovníci oddělení dalšího vzdělávání MŠMT požadavek na zrušení odborné dovednosti „Vyhledávání míst nevhodných pro dlouhodobý pobyt lidí a zvířat“.

V letech 1978 až 1980 probíhal na 1. LF KU Praha výzkum o vlivu zemského podloží na lidský organismus. Z ní jsou známé tři citace:

1. „GPZ (geopatogenní zóna) je lokalita, která sama o sobě působí negativně na organismus svým vlivem, jenž se projevuje teprve v průběhu času“
2. „Lidský organismus je schopen reagovat na porušení jakékoliv homogenity pole, nad níž se nachází“
3. „Člověk jako detektor a indikátor geologických anomálií a GPZ je zatím nejrychlejší a nejdokonalejší“

Vzhledem ke stáří výzkumné zprávy je předpoklad, že zpráva je k dispozici pouze v archivu LF.

Z právního oddělení 1. LF UK jsme bohužel obdrželi tuto odpověď:

Na Vaši žádost o seznámení se s výše uvedenou výzkumnou zprávou a o její event. další využití při jednání s pracovníky MŠMT Vám musíme, bohužel, sdělit, že dokumenty z předmětného výzkumného úkolu nebyly nalezeny ani v archivu 1. LF (včetně Ústavu vědeckých informací), ani v archivu univerzitním.

Pravdou ovšem je, že z Vašeho dopisu a jedné citace na internetu není patrné, kdo byl např. v týmu zpracovávající tento úkol. Rovněž není uvedena žádná konkrétní fakulta, jen LF KU, přitom lékařské fakulty byly a jsou v Praze tři. Šancí by bylo zkusit pátrat v archivu toho, kdo výzkumný úkol zadal, což by v tomto případě mohlo být Ministerstvo zdravotnictví České republiky.

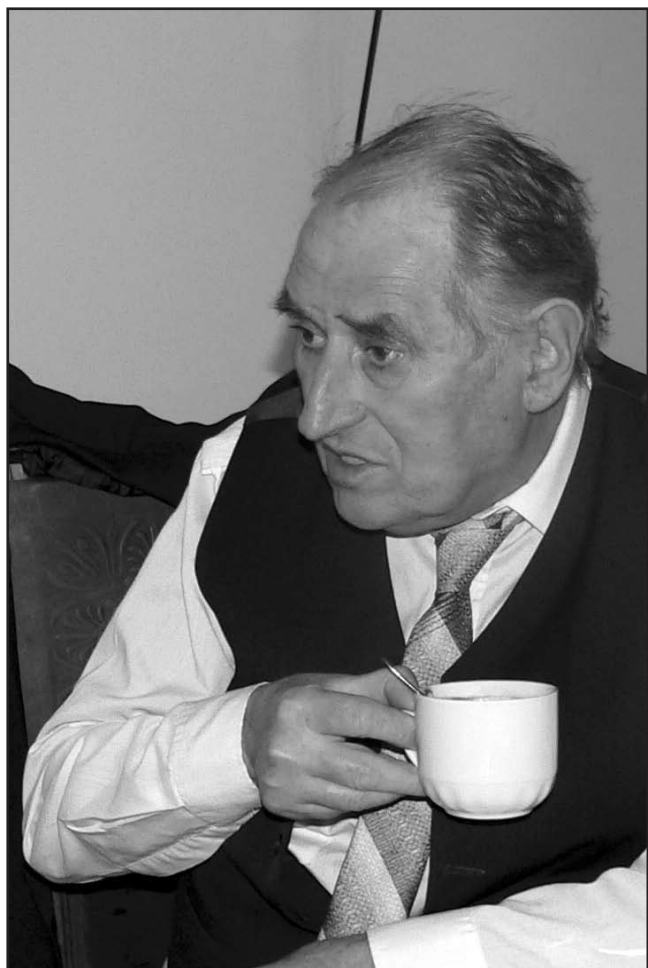
Z výše uvedených důvodů Vám v tuto chvíli nemůžeme umožnit seznámení s obsahem zprávy, ani nemůžeme vyjádřit souhlas s tím, abyste případné citace využili k dalším jednáním.

Co z této odpovědi vyplývá. Mnoho zastánců AM (nekonvenční medicíny) se odvolává na řadu zpráv, které mají potvrdit mnoho „pravd“, s kterými vědci-skeptici nesouhlasí. Bohužel je pravda, že většina těchto zpráv není zachována ani v archivech organizací, které výzkumy schvalovaly.

Proto prosíme čtenáře, kteří vlastní tyto zprávy, ozvěte se a my se je pokusíme přidat k těm fragmentům z Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha.

redakce

VZPOMÍNÁME NA KARLA CHODURU

V osobnosti báňského inženýra pana Karla Chodury jsme ztratili nejen milého přítele, ale také vynikajícího odborníka v oboru hydrogeologie. S manželkou - senzibilkou Naďou tvořili výbornou dvojici při vyhledávání zdrojů pitné vody v okruhu celé republiky. Zajišťovali vodní zdroje a poradenství pro občany, firmy a podniky. Vyhledávali podzemní vody, ne pukliny ani zvodně, které zajišťují vodu pouze na určitou dobu, nebo v období vyšších atmosférických srážek.

Karel dodával k stavebním dílům projektovou dokumentaci a zajišťoval stavební dozor při výstavbách studní. Navrhoval studny vrtané i kopané, zajišťoval provoz veřejných, neveřejných a domovních studní.

S paní Naďou vyhledávali a vytyčovali zdraví škodlivé zóny, vytyčovali vhodná místa pro stavbu rodinných domů, veřejných staveb a vhodné rozvržení interiérů bytů a kanceláří.

Vyhotovoval znalecké posudky v oborech: „Těžba - geologie (specializace v oboru hydrogeologie)“, „Vodní hospodářství“, „Čistota vod“ a „Zřizování a provoz veřejných a neveřejných domovních studní a čističek odpadních vod“.

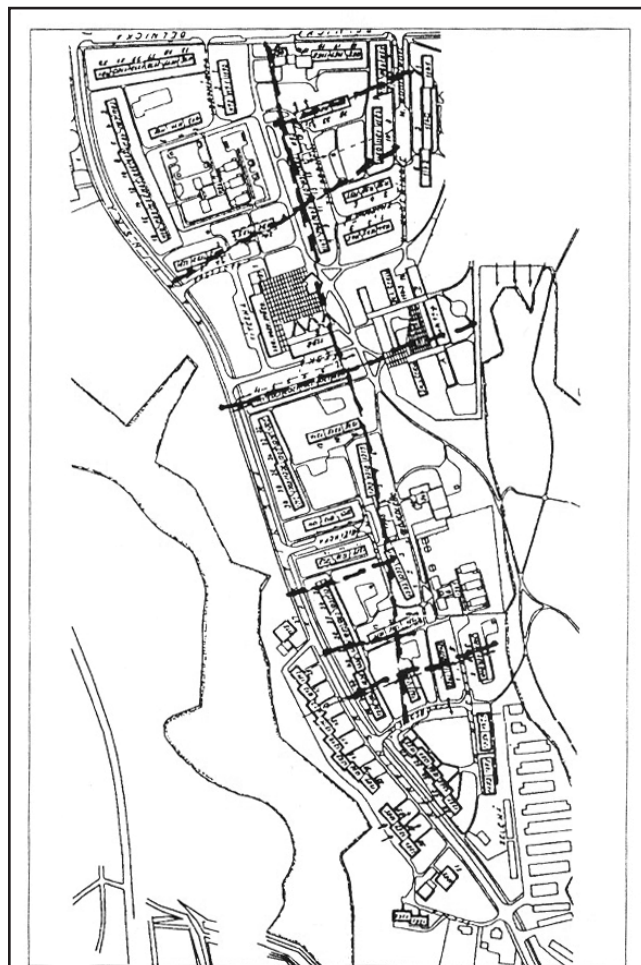
Jeden z příkladů mé spolupráce s manželi Chodurovými

Při návštěvě ostravského pracoviště PEL mě MUDr. Josef Smola požádal, abych v Havířově pro-

zkoumal dům, v němž žila mladá žena, která onemocněla nádorovým onemocněním kůže. Léčitel a diagnostik ing. Valdemar Grešík pacientce připravil byliny a doporučil, aby si nechala prověřit, zda její lůžko není umístěno nad geopatogenní zónou. Obvodní lékařka MUDr. Věra Lyčková setkání zprostředkovala a dopravila mě do domu pacientky. Než jsem do panelového domu vstoupil, obešel jsem jej s virguli a zjistil, že je postavený na tektonické porušce. Při prošetřování bytu jsem se kvůli silné reakci virgule zastavil u jejího lůžka, aniž bych předem věděl, kde pacientka spí. Příčina choroby byla odhalena a díky používání bylinných léků a přemístění lůžka na místo mimo působení tektonické poruchy se pacientka vyléčila bez klasických chirurgických či chemoterapeutických léčebných zásahů. Celý postup mé práce sledovala paní doktorka a projevila zájem o prozkoumání celého jejího zdravotního obvodu.

Ke spolupráci jsem pozval manžele ing. Karla a Naďu Chodurovy z Havířova. MUDr. Věra Lyčková určila 18 bytů, v nichž někdo onemocněl na nádorová onemocnění. Z toho 1 byt byl zapečetěný a v druhém majitelka neprojevila zájem.

Mapováním tektoniky jsme zjistili, že 12 lůžek z 16 zkoumaných bylo umístěno nad tektonickými poruchami. V těchto 12 bytech jsme doporučili přemístit lůžka mimo dosah záření a intenzivně větrat v pokojích, pod kterými procházela tektonická porucha.

Havířov. Vymapované tektonické poruchy ověřené měřením půdního radonu

K těmto řádkům manželů Andresových připojuji se i já s poznámkou. Od samého vzniku ČEPES se snažil a podílel na úsilí po obnovení povolání „proutkař“. Aktivně se podílel na vypracování jednotky práce proutkař v rámci Národní soustavy povolání, kde proutkař je zanesen v číselníku povolání v třídě 5 (osobní služby), tak jako je to v Polsku (mezi skupinou jasnovídců, astrologů a podobní). Bohužel se již nedomáhal svého snu, a to obnovení proutkaře jako profesní kvalifikace (i když v pozmeněném názvu „Detekce anomálií zemské kůry“). Karle budeš nám chybět – a to myslím především pro mladé proutkaře.

Milý Karle spi věčně sladce při zaslouženém odpočinku. To Ti přeji všichni přátelé včetně Vlastika Bažanta a Evžena Andreše.

PROUTKAŘSTVÍ JAKO FENOMÉN URČENÍ JÍMACÍCH ZDROJŮ

Tradice této disciplíny má široký význam pro vyhledávání anomálií, ve kterých se civilizace propracovala k poznání skutečnosti v různých sektorech našeho bytí a potvrzuje motto: „objektivní existence proutkařství je mimo jakoukoliv pochybnost.“ Uvedeno na mezinárodním semináři v květnu 1967 v Moskvě.

Již více než 4000 let zná lidstvo působení čarovného proutku-virgule. Prověření a využívání schopností bylo interpretováno v různých odbornostech, které v nynějším období nacházejí uplatnění u osob při zjišťování vodních zdrojů. Podle výzkumu proutkařství v teorii i praxi dochází ke změnám, kde v podstatě jde o sledování základních typů anomálií:

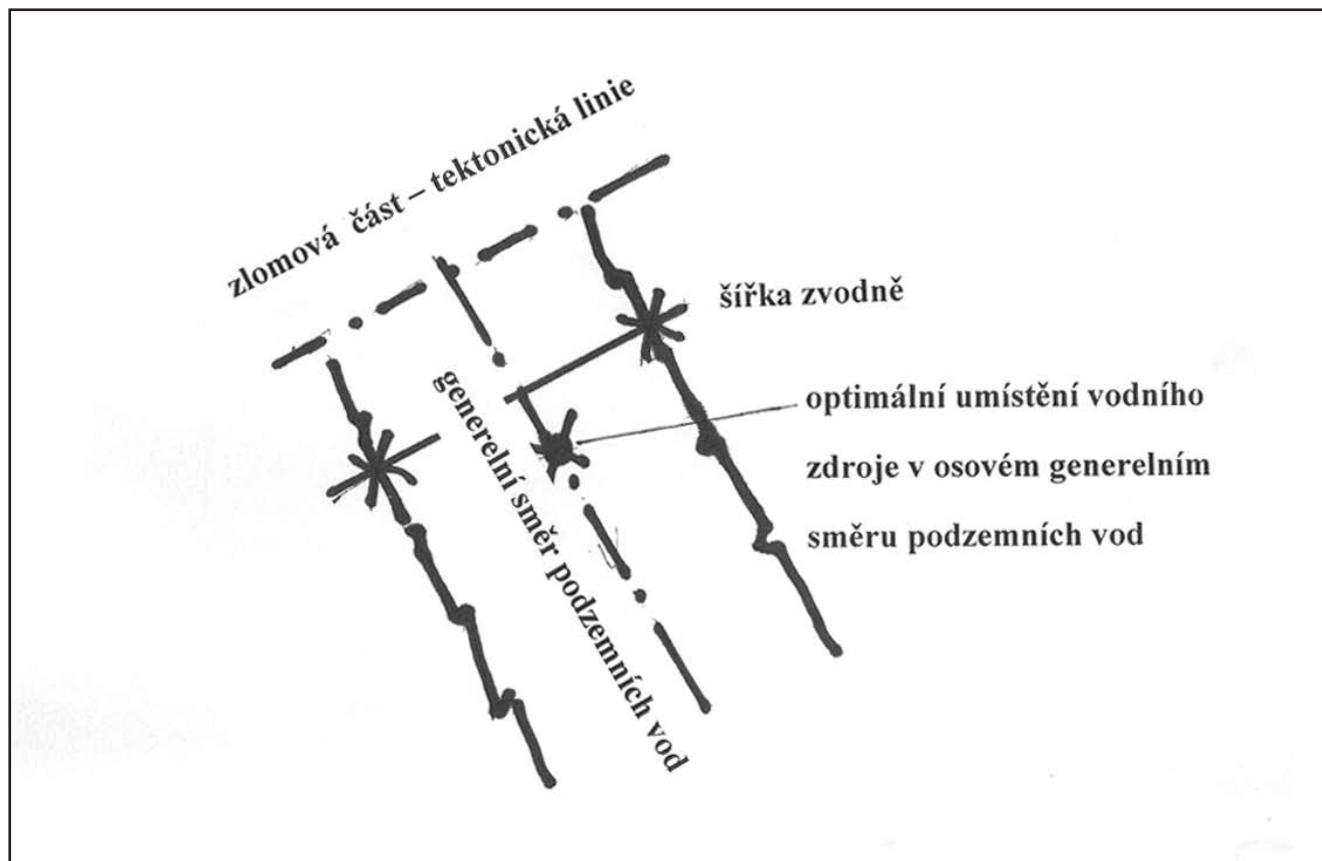
1. geologické (zlomy, poklesy, zvlnění, přesuny)
2. podzemní vodní zdroje (průlinové, puklinové vrstvy)
3. otvírky rud a ostatních nerostů
4. minerální vody s vřidelním vývěrem

Výše uvedené disciplíny navazují na provedení běžných fyzikálních a geofyzikálních měřících metod, jež se provádějí mj. laboratorním způsobem. Současně je nutno uvádět klimatické údaje (srážky, teploty, EVAPO transpirace) a hydrologické údaje srážky (vodní síť, celkový a základní odtok). V dokumentaci, která se předkládá orgánům vydávajícím povolení k odběru a těžbě, při zjištěných a naměřených veličinách je nutno popsat hydrogeologické objekty, jejich geologické profily, úroveň hladiny pod povrchem, odběry, výsledky čerpacích zkoušek, chemismus a bakteriologické rozborů. Při závěrečném vyhodnocení nelze opomenout skutkovou podstatu povrchu z hlediska intenzity infiltrace (svažitost, porost, tvar a rozloha infiltračního území). Jakékoliv vstupy elektrometrického měření, jsou-li v souladu s vytyčením telestezickým, splňují podmínky vyhodnocovacích prací dané lokality. Hodnoty odečtené na elektrometrickém přístroji odpovídají průzkumným pracím zadaným investorem; v opačném případě telestet-proutkař se dostává do stavu, kdy určené hodnoty se dají vyhodnocovat na základě dalších průzkumných prací (vrtáním, otvirkou pomocí hloubených štol a jam, prováděných hornickou činností a činností hornickým způsobem).

Jedině v koordinaci telesteta znajícího problematiku hydrogeologických působení na lokalitě, dá se dosáhnout optimálních výsledků pro odběry požadované investorem. Technika i psychologie proutkařství prováděná ve středověku, byla provázána odpovídajícím ceremoniálem. V noci na sv. Jana byly připravovány proutky vidlicového typu nejčastěji z vrby doprovodnými zaklínadly. Tradiční proutek zhotovený z větví má vyobrazení písmene Y.

Tento systém proutkařství byl zaměněn ve většině případů pomocí umělých hmot, železných spirál a jiných materiálů. Tím došlo k obměně proutkařství, vedle něhož se vytvořila vytyčovací činnost pomocí vahadla. Rozšířením nástrojů senzibilů se prokázalo, že na tvaru a materiálu nezáleží, daleko operativnější jsou nástroje kovové, nebo jiné pružné umělé hmoty, které jsou stále, nevysychají a nepraskají. Nástroj nehledá a nemá schopnost určovat místo podzemních vod a jiných struktur hornin nebo minerálů, ale je to interakce svalových částí horních končetin, způsobená odezvou centrální nervové soustavy. Skutečnost, že u každého telesteta reakce probíhá jinak, prokazuje zacházení s nástroji s různou účinností. Je nutné použít u každého jednotlivce nástroj individuálně s ohledem na jeho reakci (nástroje dvouruční, jednoruční a kyvadla). Převážná většina domovních studní, které jsou dosud v užívání, byla vytyčena citlivým člověkem-proutkařem. Byli to lidé, kteří měli určité zkušenosti v oblasti regionální hydrologie a byli schopni úspěšně nalézat zdroje podzemní vody a situovat studny. Do 50tých let 20. stol. tento způsob byl řešen cechem studnařským s pracovní náplní pro zřizování domovních a neveřejných studní. V posledním desetiletí na lokalitách mimo dosah veřejných vodovodních sítí v oblasti vznikajících rekreačních objektů, zahrádkářských osad, vzniká potřeba výstavby studní, kde převažují studny vrtané oproti širokopřůměrovým z betonových skruží.

Vytyčením vodního zdroje při proutkařské prospekci zaznamenáváme řadu reakcí, jež nejsou vyvolány vodním zdrojem, tedy prostředím (podložní vrstvy), které právě hledáme. V praxi se setkávám s různými způsoby, kdy před hledáním vody si proutkař umývá ruce nebo na svých nástrojích (virgulích, kyvadlech) opatřuje jakýsi receptor, do něhož vkládá vzorky hledaného materiálu (vody, rudy, kovy). Je to forma soustředování na problém, který chce řešit. Tím se dostává do situace, kdy nástroj začne signalizovat nezávisle na vědomí, které pouze registruje. Jeho výsledná práce je často příčinou chyb, kdy proutkař nehledá, ale něco ověřuje. Systém dotazu na provedení vodního zdroje musí v podvědomí proutkaře reagovat na podložní skladbu hornin dané lokality. Zatíženy neobjektivními informacemi o umístění studny zákazník, může naopak dojít ke zkresleným závěrům. Proto je nutné dodržet zásadu, že lidské tělo reaguje jako geofyzikální přístroj a je schopno zaznamenat určité anomálie, v našem případě při zjišťování vodních horizontů, průběhy podzemních vod v zemské kůře. Využitím těchto jevů bylo nejen určit podzemní vody, ale taktéž nerosty, podzemní objekty apod. Na závěr interpretace nástroje v rukou proutkaře považují za účelné, aby každý, kdo chce provádět detekční činnost s virguli, si osvojil určité signály, jež jsou základní zásadou v pohybu proutkařského nástroje. Ty spočívají v polaritě směru pohybu nástroje.

Vytyčení vodního zdroje

Podmínkou pro stavbu studny je znalost generelních směrů podzemních vod a hydrogeologické poměry zjištěné v hydrogeologických mapách. Vlastní vytyčení-umístění vodního zdroje je správné ověření místa, jež musí splňovat základní podmínky pro stanovení polohy studny dle ČSN 755115. Současně musíme posoudit půdorysný útvar vytyčeného zvodnění a jeho umístění do polohy splňující optimální přítokový režim při nafárání zvodnělého horizontu v příslušné hloubce.

Nesplněním umístění studny do středu jímacího zdroje, dochází postupně k omezování vodního zdroje popř. jeho zániku. Podle reakcí vodního zdroje lze vytyčit okraje a střed, na němž v osové poloze provádíme osazení jímacího zdroje. Ten nemá bodový charakter a je v osové (optimální) poloze hydrogeologické anomaly.

Vlastní zvodnění signalizuje svůj půdorys (břehy) poměrně náhlými a ostrými reakcemi přecházejícími u spirálových detektorů v otáčivý pohyb uprostřed měnící polohy a opačným otáčením přechází na druhý okraj zvodnění. Typ kolektoru a jeho kvantitativní charakteristika jsou podkladovým materiálem pro srovnání mezi vytyčenou plochou telesteta a hydrogeologickými skutečnostmi znázorněnými v mapové dokumentaci podle klasifikace hornin v souvislosti s transmisivitou. V neposlední řadě je nutno při návrhovém řešení jímacího zdroje nad 0,1 l/sec provést průzkumný vrt, který třeba realizovat s výhledem na vystrojení studny pro odběr pitné vody. Závislost kvality podzemní vody spočívá na podkladových materiálech, které při opomenutí telesteta mají nedozírné následky. Proto je nutná kompenzace telestetického mapování v terénu, v němž máme uvést a znázornit konečný dosah podzemních vod.

1. Hydrogeologická mapa musí obsahovat typy hydrogeologických kolektorů a znázornění kvality podzemní vody z hlediska využitelnosti pro zásobování pitnou vodou
2. Hranice zvodnělých kolektorů
3. Pramenné vývěry
4. Umělé hydrogeologické objekty
5. Strukturně-tektonické prvky

Předpokladem úspěšnosti nafárání podzemních vod pro telesteta je znalost všech výše uvedených ukazatelů.

Nástroje používané při detekci zjištění průběhu PV

V předchozích statích jsem uvedl způsob, v jaké poloze se nachází podzemní voda a v jaké součinnosti s hydrogeologickými podmínkami může detekčně senzibil určit a interpretovat realizaci studní. Uvedený způsob řešení splňuje optimální podmínky pro určení místa zdroje. Taktéž se předchází problémům, jež nastávají nedodržením postupu na právní, hygienické normy při budování, vyhledávání a hodnocení zdrojů vody. Časté a výrazné závady vody vznikají nedokonalým umístěním a technickým stavem studní. Často chybí bakteriologické zajištění vody (pitné i užitkové). Laicky prováděné zásahy jsou neúčinné a posuzování znalostí ostatních ukazatelů vody je velmi nedokonalé a zkreslené. Výsledkem nedokonalosti jsou případné epidemie přenášené vodou, ale taktéž poškození zdraví lidí i chovných zvířat. Výrazně chybí tlak jak správních orgánů všech stupňů, tak široké odborné veřejnosti na dodržování závazných norem. V obecném pojetí výše uvedených problémů je nezbytné u navrhovatele (projektanta) znát uvedenou problematiku, aby k případnému negativnímu výsledku nemuselo dojít.

CO UKRÝVÁ NAŠE DUŠE ANEB REINKARNAČNÍ REGRESE - POUHÝ POHLED DO MINULOSTI?

Reinkarnační regrese - hlubinná terapie je u nás od devadesátých let uplynulého století poměrně hojně vyhledávaná psychologická technika, často (a správně) používaná k odstranění psychosomatických podtextů či příčin nejen psychických, ale i fyzických onemocnění. Zde, mimochodem, často tkví důvody neúspěšné léčby prostředky klasické i tzv. alternativní medicíny. Bez objevení, uvědomění si a plného zhodnocení vlastní příčiny vzniku nemoci nebo dané indispozice, a to samotným člověkem, který jí trpí, nemoc přetrvává, respektive přes zdánlivý ústup po aplikaci příslušné terapie se znovu a znovu vrací - neúnavně recidivuje.

Poslyšte příběh

Jeden z velmi zajímavých případů jsem zažil v nedávné době, kdy mne vyhledal zhruba 35letý muž s poruchou zraku. Trpěl dlouhodobě se zhoršujícím viděním daným postupným zakalováním očního sklivce u obou očí. Ve snaze vyléčit se, vyhledával odborníky v oboru oftalmologie, ale i v alternativních oborech medicíny včetně homeopatů a léčitelů tzv. bioenergií. Jeho stav se mírně ustálil, avšak rozhodně se výrazně nezlepšil, ba dokonce v poslední době u něho docházelo k výraznějšímu zhoršování.

Jednalo se o muže těšícího se ze života, podruhé ženatého s mladší partnerkou, se kterou měl malé dítě. Sám uváděl, že má zájem o jógu, meditaci, alternativní životní styl a duchovní literaturu všeobecně.

Už při vlastním úvodním pohovoru, na kterém v mé praxi vždy trvám, mne zaujal tím, že několikrát zdůraznil, že jiní lidé nemusí meditovat ani jinak se duchovně snažit, aby byli zdraví. Z praxe vím, že je velmi časté, že moji klienti (pacienti, chcete-li) říkají mezi slovy klíčové věty, keywordy, objasňující jejich motivace a někdy i podstatu problému, aniž by si toho, co řekli, byli sami vědomi. K tomu jako poznámku mohu uvést praktickou zajímavost: není od věci, řešíte-li nějaký problém, sednout si sami nebo s někým s přátel, je-li vám to přístupnější a příjemnější, a začít o problému hovořit s tím, že si celý hovor nahrajete. Potom den, dva, tři počkejte, udělejte si čas a v klidu si záznam pozorně poslechněte. Uvidíte, kolik důležitých věcí jste při hovoru řekli, aniž byste si toho všimli.

Vlastní sezení regresní - hlubinné terapie mělo celkem standardní průběh včetně toho, že si můj klient hned v úvodu našel v mysli vizi černé stěny, která ho obklopuje. To někdy bývá špatně překonatelný problém pro absolventy nesčetných kurzů a kurzíků metody tzv. hlubinné terapie, potažmo převzaté metody Dianetiky L. Rona Hubbarda. S touto blokací se setkávám poměrně často. Díky dlouholeté praxi jsem se naučil tyto zábrany s klientem řešit.

Dal jsem mému klientovi pokyn, aby si uvědomil, co mu „černá tma“ působí, respektive do kterých oblastí jeho života působí a zároveň jsem ho vedl, aby si uvědomil, odkud tato tma působí, zda ho obklopuje zvenčí nebo je uvnitř něho samého.

Můj klient si po chvíli přemýšlení, přesněji řečeno vycitování, uvědomil, že tma je v něm samém. Po další odmlce vyhrkl: „Pane Jaroš, to je úplná blbost!“

„Co je blbost? Klidně to řekněte - na logice teď opravdu nezáleží.“

„Ta tma ... to je kus mne, to jsem já! To není možný ... ona mi brání uzdravit se, ale to já sám sobě bráním uzdravit se!“

„Dobře. Zkuste si uvědomit nebo spolu se mnou položit otázku: Proč si sám bráním uzdravit se? Jaký k tomu mám důvod?“

„Ještě nějaký čas nemůžu. Je to příliš brzy.“

„Proč ještě nemůžete? Zkuste si to uvědomit tak, jak vám to vyplývá a zkuste mi o tom něco říci.“

„Uvědomuji si, že bych se úplně oddal vnějšímu životu, že bych prostě žil životem komzumanta, jak to nazýváte vy, prostě chtěl bych si užívat a odklonil bych se od duchovní cesty, kterou mám jít.“

Přiznám se laskavému čtenáři, že jsem se po této klientově odpovědi kroutil na mé prosežené židli násilně dušeným smíchem. V praxi se často setkávám s tím, že klient - mými slovy - nachytá při sezení sám sebe, ale tady to vzhledem k úvodnímu pohovoru bylo obzvláště markantní. Prostě a jednoduše ten pán chtěl životovat, supermarketovat a zdravě sportovat v přírodě na drahém, speciálním horském kole, či mlátit míčkem o stěnu v tělocvičně, až mu adrenalin bude bublat v mozku ve shodě s přijatými představami ovlivněnými módními trendy unylé povrchnosti (nic proti sportování, chraň Pánbůh) a zájem o duchovní disciplíny a vlastní vývoj byl u něho spíše povrchní, opět vyplývající z jakési módy, respektive diktován z hloubi jeho duše vývojovou nutností.

Po řádném ukončení sezení jsem mému klientovi řekl: „No vidíte. Vždyť jsem vás před sezením několikrát upozornil na to, jak jste si postěžoval, že vy musíte meditovat a přitom jiní nemusí, aby byli zdraví a mohli si plnými doušky užívat života. Ale to jste neslyšel, i když jste to sám říkal. Uvědomujete si nyní obsah a smysl toho, co jste si sám v sobě našel?“

„No, já bych tomu nevěřil, ale mně to přišlo v mysli tak jasně, že tomu věřit musím ...“

To bývává, že se „pere duše s tělem“, jak zní název jedné písničky, resp. s naším mozkiem.

Ovšem uvědomí-li si klient danou skutečnost sám za sebe a v sobě, má to pro něho mnohem větší váhu, než kdyby mu byla ona skutečnost řečena z vnějšku, například psychologem.

Obnovení vzpomínky a znovuprožití traumatické události, která byla ve své plné síle zapomenuta, ale přitom zatěžuje podvědomí člověka

jako balvan, vede k oslabení či úplnému vyhlazení jejich traumatizujících následků, jak to jasně definoval nestor psychoanalýzy Sigmund Freud, jehož 150té výročí narození si letos připomínáme.

Teorii podstatně rozšířil C. G. Jung o vyplavení nevědomých obsahů mysli. Od jeho práce už byl jen krůček, který stačilo udělat k posunu od ryzí psychoanalýzy k regresním psychologickým metodám.

Regrese

Je cizí a mnohým čtenářům neznámý termín, jehož význam by mohli zaměňovat s pojmem potlačení nebo jiným podobným.

Pojem regresní přímka znají mnozí z matematiky. Je to přímka, která propojuje určité body nebo roviny. Proto slovo regrese neznamena potlačení, jak by se mohlo na první pohled zdát, ale právě naopak zpětné propojení prožitků a zkušeností uložených v nevědomí (v duševním vědomí) s vědomím člověka. V psychologii znamená regrese návrat k některým z předchozích vývojových forem a snad ještě lépe dokumentuje význam tohoto slova v biologii, kde jde o zpětný vývoj jedince nebo druhu vedoucí ke zjednodušení. Potud Slovník cizích slov.

Filozofický slovník francouzských autorů Gérarda Durozoy a André Roussela k pojmu regrese uvádí, že: „Znamená všeobecně pohyb nazpět. V logice je to postup, při němž se myšlenkový chod vrací od účinků k příčinám, od následků k principu, od složitého k jednoduchému. V psychoanalýze regrese vrací jedince zpět do předchozího stadia jeho vývoje; původem tu může být frustrace nebo trauma. Pojem regrese jde tedy ruku v ruce s freudovskými teoriemi o normálním sledu různých stadií zrání (například pokud se týče libida).“

Lepší definici bychom si snad nemohli přát.

Že slovo inkarnace znamená zrození a pojem reinkarnace znovuzrození asi nemusím vysvětlovat. Nakonec další podrobné definice včetně reference o regresní metodě hlubinné psychoterapie uvádím v knize Hvězdy minulých životů vydané Knižním klubem v minulém roce, která je díky dotisku k dostání (po prvním vydání se jen zaprášilo a laskavý čtenář mi snad promine, protože to není chlubení, ale moje upřímná radost: kniha vznikala 12 let a nevěřil jsem, že se vůbec dočká vydání!).

Vzpomínky na minulé životy

Rozhodně nehodlám diskutovat o platnosti teze minulých životů. Všechna pro a proti ponechávám laskavému úsudku čtenáře a také hojně literatuře, která byla na toto téma napsána a vydána. Zajímavý je ale fakt, že se ve velmi hojných případech nacházejí příčiny indispozic (zvláště chronických) v prožitcích, které si klient v regresi uvědomí jako svoje minulé vtělení. Z nesčetných příkladů jmenujme alespoň jeden jediný, za to velmi charakteristický.

Navštívila mne žena, která trpěla fyzickým a její život omezujícím nálezem na krční páteři. Nález se vyvíjel postupně, stav se přes léčbu stále zhoršoval, ačkoliv tato paní (věk 35let) nepracovala v oboru, kde by musela páteř (konkrétně v krční oblasti) jakkoliv přetěžovat a ani nenesla nějakou rodovou, geneticky danou indispozici v tomto ohledu.

V jejím kosmogramu (podrobném horoskopu) narození byly zjevné konstelace ukazující na násilí (kombinace vlivu planet Mars, Saturn, Uran) směřující do oblasti spodní části krku a ramen (astrologicky rozhraní znamení Býka a Blíženců tropického zvěrokruhu) do těch úseků kosmogramu, které souvisejí s nevědomím. To je velmi stručně řečeno, protože obory astropsychologie, astromedicíny a kosmobiologie jsou dnes velmi rozvinuté a jsou podrobně zkoumány i užívány jak v naší, západní kultuře, tak tradičně na Východě, zejména pak v celé Indii.

Při sezení si moje klientka prošla život středověkého rytíře, který velmi vášnivě bojoval „za slávu Krista“ na křížáckých výpravách a v jednom z bojů byl řat mečem do ramene, avšak nikoliv protivníkem, ale svým vlastním přítelem, který chtěl využít příležitosti, aby se dostal k jeho majetku a také k jeho ženě, své milence ... Rána byla smrtelná, protože zasáhla krční oblast, přetřela důležité cévy a poranila míchu v oblasti 5., 6. a 7. obrátle, tedy právě v té oblasti, kde v níž měla moje klientka nález v současném životě.

Jak si moje klientka uvědomila, nešlo o násilnou smrt, kterou skonala v životě rytíře, s nímž se ve svých vzpomínkách ztotožnila (to je důležitý bod!), ale o pro ni = něho nepochopitelnou zradu přítele, jemuž naprosto důvěřovala. Údiv a překvapení spojené s okamžikem smrti si přenesla ve své duši s sebou až do současného života a toto nevysvětlené trauma mělo dopad na její fyzické tělo v podobě zdravotní újmy v oblasti, kam kdysi dopadla smrtelná rána meče. Tento pochod můžeme vysvětlit na základě empiricky získaných zkušeností a zkoumání energetické struktury našeho vědomí, které není závislé na těle a je schopné samostatné existence, jak prokazují výpovědi lidí, kteří prošli klinickou smrtí, shromážděné kromě dr. Raymonda Moodyho mnoha dalšími renomovanými autory, např. Camillem Flammarionem (před dr. Moodym - v první čtvrtině minulého století), dr. Kenethem Ringem, dr. Ritchiem (Návrat ze zítřka, strhující autobiografický zážitek lékaře, který se ocitl v klinické tělesné smrti na více jak 20 minut) a mnohými dalšími. Protože zde není místo k podrobnější diskusi tohoto samostatného tématu, rád odkazuji na vynikající díla Jicchaka „Bena“ Bentova (Tajemství a síla kyvadla a Kosmická kniha - obě vydala Pragma) a opět autobiografická díla Roberta A. Monroea (Daleké cesty, Návrat k pramenům - vyd. Lott), vynikajícím způsobem zpracované četné zkušenosti mimotělesných prožitků, všechna jsou na trhu.

Já osobně na téma minulých životů hovořím věcně a netvrdím, že něco takového určitě existuje. Mohu však říci, že:

„Každý člověk průkazně má ve svém duševním vědomí do detailu zaznamenaný životy několika (více) lidí žijících v době před jeho narozením, a že tato znalost nesouvisí s teoreticky možnou genetickou pamětí (život prababičky, dědečka, apod.). Za to příčinně souvisí s jeho nynějším životem a často s potížemi, se kterými se v životě setkává.“

Nepřímým, leč velmi pádným důkazem pro skutečnost převtělování lidské duše jsou spontánní vzpomínky malých dětí na minulý život.

Moje známá mi jednou vypověděla, že jí a jejímu muži její tříletý chlapec zcela suverénně sdělil, že už ho jednou snědl krokodýl. Na otázku, kdy to bylo, prohlásil, že přece když byl černoušek v Africe.

Mohli bychom se jenom usmát a mávnout rukou, kdyby ...

Kdyby stejné dítě neprohlašovalo o svém strýci, že je jeho předešlý tatínek.

Bratrovi muže této mé známé zemřelo malé dítě rok a půl před narozením chlapce, o kterém je řeč!

Znám mnoho podobných historií, které přímo korespondují s výzkumem amerického psychiatra dr. Iana Stevenzona. Ten s malým týmem spolupracovníků nashromáždil více jak tři tisíce spontánních výpovědí dětí, které hovořily o svých minulých životech. Dr. Stevenson potom pracně ověřoval, zda takový člověk, s jehož životem se to které dítě ztotožňovalo jako se svým minulým, opravdu žil. Samozřejmě s tou podmínkou, že byl dostupný záznam v místní kronice, dochované matrice či dokonce ještě byli naživu nějací jeho současníci.

Vývoj před narozením a vlastní porodní fáze našeho současného života

Našemu rozumu bližší je uvědomění si svého vlastního početí, prenatalního vývoje a jeho perinatální fáze, to jest porodu, kde jasně vidíme celý jeho průběh včetně porodníka a asistentů. Osoby i okolnosti jsme schopni do detailu podrobně popsat spolu s našimi vlastními pocity a hlavně znovuprozít.

Věřte nevěřte, je mnoho traumat, které si můžeme nést z vývojové fáze před narozením. Nejsem sám, kdo může díky psychotherapeutické praxi jasně prokázat, že vyvíjející se plod v těle plně vnímá nejen to, co se děje s ním samým a v jeho okolí, ale také to, co prožívá jeho matka.

Dospělý člověk v regresi detailně popíše, co prožívá jeho matka, v jakém se pohybuje prostředí a často věrně reprodukuje dialogy mezi jeho matkou a třetí osobou, samozřejmě obzvláště tehdy, jde-li o traumatizující události, např. hádky mezi ní a jejím mužem, partnerem, druhem.

Stejně tak přesné jsou popisy vlastního porodu včetně prostředí a osob, které se ho účastní.

Zajímavé jsou v tomto ohledu vzpomínky na pocity, které jsme měli.

„Teď letím vzduchem. Nemám strach ani závratě. Je to opravdu zajímavý pocit.“ „Jak to? To si s vámi házejí?“

„Ale ne ... prostě mne vzali, ty ruce cítím i teď, i když tady ležím u vás, a přenášejí mne.“

„Můžete popsat, kde jste, jak to tam vypadá?“

„No asi porodní sál, ne? Vidím“ (!!! čerstvě narozené dítě přece nevidí) „velká okna, bílé, ale zašlé stěny, takové a takové dveře, stůl, který vypadá tak a tak, moje máma leží v takové poloze tam a tam ...“

V regresní terapeutické praxi jsem se však neseťkal s takovými popisy, jak je uvádí profesor Stanislav Grof (bazické perinatální matrice - BPM I. až IV.). Tím si rozhodně nedovolují kritizovat práci prof. Grofa. To je ale opět samostatné téma.

Souhrn zkušeností z praxe

Regresní návratové techniky psychoterapie nám přinejmenším dávají mocný nástroj k řešení mnohých zdravotních i životních problémů uvědoměním jejich příčin. Jsou poměrně nenásilným prostředkem k dosažení tohoto výsledku, protože jsou jednak založeny na dobrovolnosti pacienta, jednak pracují nenásilně - pacient je v průběhu sezení plně při svém vědomí a celý průběh sezení si pamatuje.

Západní terapeuté řadí regrese pod hypnózu (tzv. Hypnotic regresion), ale dovoluji si silně pochybovat o tom, že jde o skutečný hypnotický stav v plném významu toho slova. Lze o tom ovšem diskutovat a v protiargumentaci rozebrat stav vědomí člověka v jednotlivých stupních hloubky hypnózy.

Reinkarnační regrese - hlubinné terapie jsou založeny na komunikaci mezi terapeutem a pacientem. To je však i omezující prvek, protože např. práce s postiženými lidmi, jejichž vědomý projev je omezen onemocněním nebo vývojovou vadou, kterou trpí (např. Downův syndrom, autismus, a mnohá další postižení), prakticky není možná. V těchto případech však jde o specifickou skupinu postižení.

V případech postižení, kdy pacient je schopen komunikace, lze regresních technik velmi dobře použít.

Na úplný závěr mohu říci, že mi asi dáte za pravdu v tom, jak často se můžeme přistihnout při pocitu: „Proč se to stalo právě mně?!“ Jakmile si uvědomíme souvislosti, jsme schopni se s daným, pro nás nepříznivým stavem smířit. Pochopíme-li plně příčinné souvislosti, které k danému stavu věcí vedly, pak se s ním nejen smiřujeme, ale plně jej přijímáme a můžeme začít vědomě vytvářet nové podmínky k jeho řešení, prostě k jeho změně, samozřejmě k lepšímu. Platí to stejně u jednoduchých věcí, zdánlivě ne zvrtných životních změn až po vážné případy, například tělesného postižení a podobně.

Boris Jaroš

(Boris Jaroš je mj. překladatel Moodyho děl, člen bývalé Psychoenergetické laboratorie při VŠChT pod vedením zesnulého prof. Františka Kahudy, astrologii praktikuje od r. 1980 a regrese od r. 1989, v r. 2005 vyšla na toto téma jeho kniha Hvězdy minulých životů)

LEVITANTI U PRAŠNÉ BRÁNY

Tak tohle mi rozum nebere. Podotýkám, že fotky jsou (abych zabral oba) foceny z větší vzdálenosti, ale jinak jsem je prohlížel z úplné blízkosti, rukou jsem všechny možné skryté i neskryté „pomůcky tohoto triku“ vyloučil, tedy na ničem nebyli zavěšeni, nikde nebyly žádné podpěry, neviditelná „lana“, prostě nic... Jediné, co jsem neudělal (a strašně mě to lákalo), bylo „drcnout do toho nahore“, co to s ním udělá. Mimochodem, všichni lidé, co byli okolo, z toho byli asi taky paf. Jasně, že to bude s největší pravděpodobností trik. Ale jaký? Ten dole drží tu tyč s naprostou lehkostí a ten nahore se té tyče s naprostou lehkostí dotýkal. Tyčka byla ve vzduchu (neopírala se dole o zem) a vůči tělům byla mimo osu, takže kdyby v oblečení byla nějaká konstrukce (hypoteticky) procházející rukávy, tak by se beztak oba museli vyvrátit do strany. Protože jsem nemohl čekat několik hodin, až se seberou a skončí „levitaci“ (která jim mimochodem slušně vynášela - lidi jim házeli peněz jak želez), nevím, jak se do té polohy >dostali, ani jak pak produkci skončili. To by pravděpodobně pak bylo jasné jak to vlastně dělají Anebo nejasné, pokud by se na závěr oba vznesli a odlevitovali nad hlavami užaslých směrem nahoru, až by se zmenšovali a zmenšovali...

TAJEMSTVÍ SKUTEČNÝCH MEGALITICKÝCH STAVEB ODHALENO

Soubor mých šesti základních knih o vesmírné energii prasíle, uzavírá kniha Bájna prasíla. Tato energie prostupuje nejenom galaxiemi, naší planetární soustavou, Zemí s Měsícem, ale také v určité struktuře rostlinným a živočišným tělem, proto také lidským. Něco z toho bylo do jisté míry známo ještě před nástupem „technologické revoluce“ na přelomu 19. a 20. století. A to dokonce už v pravěku. Proto bylo možné, díky mému nadměrnému vnímání, objevovat zapomenuté. Z toho vyplývá, že je všechno jinak, než jak je nám představováno současnou vědou. Proto třeba ve fyzice neplatí ani Einsteinova teorie relativity.

Ve výzkumech energie prasíly se, díky několika méně zdatným předchůdcům, nejdál dostal, také nadmíru vnímavý, geniální Nikola Tesla. Fyziku energie prasíly pojmenoval jako éterickou. Jeho rozhodující výzkumy zůstaly před veřejností utajeny. Ziskuchtiví podnikatelé dali přednost před energií volnou čerpanou z „éteru“, energii surovinové Edisonově, která je pro lidstvo sebezničující. I když se objevuje stále více vědců, kteří na tuto skutečnost různým způsobem poukazují, tak tento apokalyptický, tedy zničující vývoj podporují mafiánské akademické klany celého světa ve spolupráci s veřejnoprávními sdělovacími prostředky (tisk, rozhlas a televize).

Ale výzkumy související s volnou energií dále pokračují. Nejsou to jen tak obyčejná výzkumná pracoviště, ale velmi přísně utajovaná vojenská. V tomto směru se už dnes, mimo zbraní psychoenergetických, vyvíjejí protonové a elektronové bomby, které by měly, bez vedlejších účinků na životní prostředí, totálně vyřadit z provozu různě velké oblasti závislé na dodávkách elektrického proudu. Na jejich praktický princip poukázaly „sluneční bouře“ A komu můžeme za tento sebezničující vývoj poděkovat? Všehoschopným nemocným mocným a nevědoucím vědcům.

Jan Johann Jaroslav Miška

* * *

V knize BÁJNA PRASÍLA (vydalo ji nakladatelství GRADA Publishing, a.s.) jsou mimo jiné mnohé odkazy na prastaré kosmogonické báje, které vypovídají třeba o puknutí vesmírného vejce (dnes tomu vědci nadneseně říkají teorie Velkého třesku). Což je pro vědce ověřenými Nobelovými cenami, teprve nedávnou potvrzenou novinkou. Jak říká objevitel reliktního záření Robert Woldrow Wilson.

Vraťme se z Vesmíru zpátky na Zem, jenom proto, abych představil několikametrovou „rybářskou síť“ prasíly, která vědcům zcela pochopitelně také nic neříká. Jak by mohla, když nevědí ani to, že energii-prasílu mají zabudovanou ve svém vlastním těle.

Soudí se, že mezopotámské stupňovité zikkuraty, podobající se středoamerickým pyramidám, jsou mladší než nejstarší egyptská Cheopsova (Chufuova) pyramida se záhadnou Sfingou, která mohla mít v původním provedení lví hlavu. Další mladší pyramidové systémy vytvářející až pyramidová pole, se podobně jako pyramidy nacházejí po celém lidmi obývaném světě. Snad více pama-

tuji až osm tisíc let staré africké megalitické stavby v saharské poušti, stále tu a tam objevované. Pyramidy nebo sypané „mohyly“ nacházíme jak na americké, tak euroasijské pevnině. Soudí se, že tzv. menhirové megalitické stavby jsou ještě starší než pyramidy. Sluší se připomenout, že jsou známy ještě další druhy staveb využívající prasílu, například nurágy na Sardinii.

Některé megalitické „menhirové“ stavby, v tom nejlepším případě mnohdy důkladně poničené, jsou také ve středoevropské kotlině, to znamená v Čechách, na Moravě a vzácněji také na Slovensku. Nejsou starší než většina pyramid. Výjimku tvoří megalitické stavby z mladší době kamenné moravskokrumlovského lesa. Většina ostatních už patří mezi mladší stavby, neboť byly vybudovány možná až před více než dvěma tisíci lety. Nejsou tak monumentální jako v ostatním světě (např. Carnac), přesto mají slušnou energetickou výpovědní hodnotu, neboť jsou stále založeny na energetických liniích prasíly prostupujících zemským povrchem. Svou rozlohou je největší menhirovou stavbou u nás, vypadající „nemenhirově“, je několikatisícové pole kamenů nacházejících se na plošině nedaleko Kounova na Rakovnicku. Sestává se z nestejně dlouhých, až ze stometrových řad, od sebe nestejně vzdálených. Protože kameny jsou pouze bochníkového tvaru, neříká se jim menhirové pole, ale Kounovské řady, přestože jsou založeny na stejném principu jako stovky až tisíce dalších kamenných systémů celého světa. To znamená na poznání energetických linií a jejich opačných fyzikálních vlastností. Dodnes koluje o menhirových a pyramidových systémech prasíly, podobně jako o kounovském kamenném poli, celá řada mnohdy až fantastických dohadů. Byly už uvedeny v mých předchozích knihách. Nejhlásitějšími hlásnými troubami, neznající energetickou fyzikální podstatu staveb, jsou hledači vizírů – paleoastronomové.

Nejděle utajované, vzhledem k jejich stáří, byly donedávna, ty, které jsem jako „menhirové“, před několika lety objevil a popsal. Byly vytvořeny pravěkými kulturami, jež těžily rohovec v moravskokrumlovském lese. Jsou zároveň našimi nejstaršími užitečnými „menhirovými“ stavbami. Jejich staviteli byly úmyslně rozloženy. Na svém místě zůstaly pouze dva. Jeden neopracovaný stojící kámen připomínající sedícího psa a druhým je kámen opracovaný do tvaru pánského přirození, proto jsem jej nazval pyjovník.

Pokud nepoznáme fyzikální podstatu těchto staveb, můžeme se celosvětově zesměšnit. Což platí zejména pro ty archeology, kteří za nimi hledají něco posvátného až magického. Oni si jejich užitečný či užitečný význam nedokáží představit. Jsou totiž zvyklí, že u každé kamenné stavby najdou jednu kostičku, nebo alespoň kus hliněného střepu. Když se nezadaří, tak je vydávají za svatyně.

Jeden americký archeolog šel ve svém konání ještě dále. Když nenalezl nic, co by mu pomohlo určit význam a stáří kruhové kamenné stavby, tak si v zoufalé snaze přivzal na pomoc těžkou techniku, se kterou vyrazil do saharské pouště. Až několikátunové kameny nadzvedl v naději, že pod nimi něco najde. Stavbu znehodnotil a nenašel vůbec nic, a to proto, že základní princip, podle kterého byla stavba vybudována (stejně jako ostatním na celém světě), mu byl zcela neznámý. A to až do chvíle, než jsem jej osobně, na bezpočtu ověřených příkladech, představil ve svých knihách o prasíle.

Všechny kameny, přemísťované, kvůli jejich fyzikálním vlastnostem, někdy až z neuvěřitelných vzdáleností (takové se nacházejí také např. v britském kruhovém souboru kamenů obehnaných kruhovým valem – Stonehenge), Je v nich totiž určitým způsobem zabudována energie – prasíla.

Totéž platí pro energetické linie prasíly. Přesným umístěním kamenů na tyto linie se celková energetická hodnota počítá. Což ale neplatí pro kameny usazené kdekoli. Proto jsou kvůli navýšení účinnosti určitým a velice přesným způsobem usazovány, neboť jsou nestejné energetické hodnoty, na vybraných energetických liniích prasíly, jež vzdáleně od sebe pouhopouhých několik metrů. Vzdálenost mezi nimi obvykle nebývá stejná, v některých jejich průsečících dokonce bývají energetické zlomy, proto se v nich linie lámou. Podstatné je, že se linie energeticky až opačně vydatně křížují tak, že vytvářejí na zemském povrchu několikametrovou síť, již Keltové přirovnávali k síti rybářské.

Podívejme se do doby kamenné – paleolitu (z řeckého palaios = starý a lithos = kámen, je označením nejstaršího a nejdelšího období lidských dějin), a sice přesněji do mladšího paleolitu, který je zařazen do časového období před 40 000 – 10 000 lety. Dostáváme se mezi nejstarší známé evropské stavby, do časů kruhových hradišť obklopených až několika kruhovými valy, které byly budovány v Evropě už před 30 000 lety. Některá hradiště měla dokonce až třikrát spečené valy. Právě ta, vylepšující energeticky jejich vnitřní prostor, stejně jako celá řada dalších staveb (rondeloidy a zikkuraty) jsou některými fantasty považována za místa, odkud startovaly mimozemské létací stroje. Skutečnost je však daleko prostší. Všechny stavby, ať megalitické, pyramidální či hradištní, jsou postaveny tak, aby co nejlépe využívaly energii – prasílu pro společenství, které je vytvořilo, neboť ta se nachází v kolísavé, různě „hodnotové kvalitě“, na celé planetě.

Žijeme vlastně na hraně. Na křehkém rovnovážném poměru obou složek prasíly je totiž závislý veškerý život na naší planetě. Což si už mimo jiné kultury, uvědomovali i starověcí Číňané. Také věděli, že když někde úmyslně změním energeti-

kou hodnotu místa, třeba jejím navýšením, tak jinde se jeho hodnota sníží.

Doposud jsou, nebo ještě donedávna byly, využívány některé daleko mladší stavby. Namátkou uvedu africké kruhovitě kmenové osady s kruhovými chatrčemi a jehlanovými stříškami, stejně jako kruhovitá indiánská ležení s jehlanovitými stany (týpi) podepřená několika dřevěnými tyčemi. Tyto „kolové stavby“, do nichž musíme zařadit také jurty a eskymácká iglů, už tolik „mimozemského původu“ pro fantazii nenabízejí. Přesto také ony byly napojeny na energetický řád linií prasíly. A nejen to, energeticky nejlepší místa patřila náčelníkovi kmene, šamanovi a zcela samozřejmě také koním či dobytku.

Energetické využívání vhodného místa s využitím kamenů ve vztahu k lidskému tělu se mně podařilo objevit na třech místech. Jsou to jakési kamenné energetické (dobíjecí) léčebny, které by současnými vědci mohly být nazývány jakýmsi bioenergetickými lázněmi. Nejjednodušší místo najdeme v moravskokrumlovském lese. Stále tam na vyzářovacím průsečiku linií stojí kámen menhírového typu „pyjovník“ kterého jsem takto v knize *Magická prasíla* nazval podle kamenicky upraveného tvaru. Menhir je v mnoha směrech světový unikát. Tam se lidé mohli dobíjet už v době kamenné. A to lépe než dnes, protože nedaleké doprovodné stavby postavené na stejné linii byly úmyslně rozloženy.

Druhá taková léčebna se zčásti nachází ve dvoře Archeologického ústavu České akademie věd. Je to menhir, jenž byl ústředním kamenem léčebny v Libenicích u Kolína, Druhá část byla snad zahrnuta v původním místě. Vědma – síla, která základní kámen – menhir doplnila menší soustavou dalších a až do své smrti jej obhospodařovala, by se zděsila, kdyby věděla, na jakém místě je dnes menhir „vědecky“ nastrčený. Popis, této zničené kamenné léčebny se nachází, na základě skromné archeologické fotodokumentace, v knize *Zpověď Druida*.

Přejdeme k další, přibližně stejně staré léčebně nacházející se nedaleko Českých Lhotic. Známe pouze její popis, protože zde jakákoli fotodoku-

mentace schází. Tentokrát není na osamělém místě, ale přímo uvnitř hradistě. Také tuto léčebnu se dvěma menhiry jsem objevil díky dokumentaci nalezené v knihovně Archeologického ústavu v Praze. Dva menhiry usazené účelově na vyzařovacích průsečících prasíly obklopovala oválná kamenná podlaha. Protože byla též zahrabána, tak není známo její umístění uvnitř hradistě. Ani s jednou léčebnou si archeologové nevědí rady, proto jim obvykle dávají přízvisko svatyně. V blízkosti zahrabané léčebny bylo nalezeno ohlazené „vejce druidů“, což je druhohorní zkamenělá ježovka používaná léčitelem-druidem k léčení.

Archeologové si možná ani za několik desetiletí neporadí s poslední energetickou léčebnou, kterou jsem vytvořil v dubnu 2011 na vybraných vydatných energetických liniích a jejich průsečících v tzv. Keltských šancích nacházejících se nedaleko Markvartic u Sobotky. Pro ně to bude nic neříkající sestava různě uspořádaných kamenů, přesto tam jsou kameny „vypíchnuta“ tři vydatná energetická místa. Z nich nejvydatnější je dolmen s menhirem stojícím ve středu menhírové řady ve vstupní bráně Keltských šancí. Oba jsou na stejné vyzařovací linii, jejíž hodnotu navyšují a to až několik set metrů před vstupní bránu Keltských šancí. Což dokáží ocenit dokonce i ti, kteří působení prasíly normálně nevnímají. Stavba je známa i v zahraničí, jak dokládá krátký výňatek mistra reiki T.L.: Silné vyzařovanie, ktoté na mňa začalo puosobiť v oblasti hlavy a horných čakrických okruhov, som začal pociťovať tak dvesto metrov od kostelíka, a idúc po ornici – asi sto päťdesiat metrov pred vstupom do areálu to bolo najsilnejšie. Ani nie vo vnútri areálu, ale pred ním. Takýto istý pocit sa zopakoval aj pri odchode z toho miesta, zhruba na tom istom mieste. Pocity boli tak zjavné a silné, že som mal pocit miernych závratí a ako to nazývam „energetického sa prepadávania“. Neboli to výrazne, ani príjemné, ani nepríjemné pocity, skúor s príchutou mystického tajomna. Po príchode k autu som mal pocit, že som obalený akousi energiou, a ten pocit u mňa veľmi dlho pretrvával, možno i celý ďalší nasledujúci deň.

Další stavba z čedičových sloupců je u druhých Markvartic nacházejících se nedaleko Jablonného v Podještědí. Přístupová cesta, až k vlastní stavbě připomínající pohledově malý kromlech (henge), je jimi též lemována po pravé straně. Lze ji chápat jako estetickou, u níž se scházejí nadšené skupinky keltského vyznání.

Skutečnou energetickou podstatu megalitických staveb jsem si ověřil na několika místech jižní Francie, stejně jako v Bretani, třeba ve zvláštním obdélníkovém kromlechu nacházejícím se nedaleko carnackých menhírových polí. Proto vím, o čem píši. Též jsem posuzoval třeba energeticky zcela nevydařený „šamanský kruh štěstí“ nacházejícího se pod zříceninou hradu Okoře. Nebo „potěmkinovské“ megalitické pseudostavby, nacházející se na okraji Holašovic, vznešeně

pojmenované Holašovické Stonehenge. Také tyto dva příklady, včetně dvou „menhírově se tvářích „stojících kamenů“ uvnitř vyšehradské pevnosti, nemají s menhiry nic společného. To stejné platí pro dvě pseudopyramidy nacházející se v Rovečném u Olešnice na Moravě. Také ony nejsou napojeny na síť energetických linií, ale v souhrnu dokonce nejsou ani energeticky vydatné, jak by to v Holašovicích u pseudodolmenu, nebo pseudokromlechu či v Rovečném mělo být.

Když odhlédnu od energetické hodnoty zvažovaných staveb, stejně jako od toho, že skutečné menhírové stavby byly účelové, tak to základní všem zmiňovaným pseudostavbám vydávaným za menhírové schází. Je to napojení na energetický řád linií.

Od energetické úpravy či opravy krajiny už máme jen kousek k tomu, abych připomněl, že k témuž docházelo (i pomocí kamenů) při léčení lidského těla. Což věděl šaman léčící v Brně už cca před 26 000 lety. Kamenná léčitelská souprava nalezená v jeho hrobě (Francouzská ulice), popsána v knize *Magická prasíla*, má nepoměrně větší užitnou a významovou hodnotu než daleko známější Věstonická Venuše.

Upravováním obou opačných energetických složek lidského těla totiž vlastně docházelo k jeho preventivnímu léčení. K tomu se kromě rukou používaly upravené přírodniny – horniny nebo minerály. Více napoví předcházející knihy *Magická prasíla* a hledání prasíly. V nich je popsáno léčení pomocí „šamanských kamenů“, stejně jako jedinečných energetických předmětů prasíly. Jimiž jsou např. anch, džed, keltská spirála, či Šivův lingham.

Co dodat závěrem? Vraťme se ke knize *Bájná prasíla*, která kosmogonickými bájemi o vesmírném vejci, včetně bezpočtu dalších příkladů, bezpečně prokazuje, že energie prasíla byla velmi dobře, dokonce i fyzikálně, poznána už před mnoha tisíci lety. Musím se ale opakovat, když uvedu, že puknutí vesmírného vejce je totožné se současným objevem téhož, pojmenovaného současnými vědci Velkým třeskem. Tento prastarý poznatek teprve nedávno potvrdil, tedy o mnohá tisíciletí později, nositel Nobelovy ceny za fyziku (za objev reliktního záření) americký astronom Robert Wodrow Wilson (1936-).

Ale to ještě tento vědec-nobelista nezná, na rozdíl od starověkých Číňanů, a od těch, kteří se nedostali k tomu, aby přečetli mé knihy o prasíle, fyzikální podstatu „vesmírného“ vejce, čili vesmíru před Velkým třeskem. A co je na tom všem nejhorší? Že jsem nedostal ani jednu Nobelovu cenu. I když objevů na její udělení je v mých knihách nepočítaně.

*Jan Johann Jaroslav Miška
autor šesti knih o prasíle*

ZÁZRAK NEBO NÁHODA?

Píše se rok 1942 a středomořský ostrov Malta je sužován německými nálety, kterých bylo za druhé světové války na tento ostrov vykonáno celkem 1200. Je 9. dubna 1942 a k Maltě se opět blíží německé svazy se svým smrtonosným nákladem.

Ostrov, který je rozlohou menší než Praha, se vynořuje před letadly a již je na dohled i město Mosta se svojí katedrálou. Kostel Nanebevzetí Panny Marie má čtvrtou největší kupoli na světě a proto se mu též přezdívá Mosta Dome. Kupole kostela je 60 m vysoká a její průměr je 52 m. Pro německé bombardéry je nepřehlédnutelná.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

Dále si poslechněme vyprávění přímého svědka této události, Otce Ortegy: „Bylo asi tak půl páté večer, ve čtvrtek. Bylo tu tak 300 nebo 400 lidí. Bomba prorazila kupoli, dvakrát se odrazila od zdi a spadla na zem. Padala skla z rozbitých oken, lidé plakali a modlili se, ale nikdo nebyl zraněn. Lidé vyšli z kostela, zanedlouho přišli vojáci a vynesli bombu ven. Místo výbušniny tam byl totiž písek a místo rozbušky papírek a něm něco napsáno neznámým jazykem. V šedesátých letech se tu zastavil český lékař a divil se, proč v chrámu vystavují pozdrav z Plzně. Byl to vzkaz dvou dělníků ze Škodovky, kteří měli odvahu do bomby místo výbušniny nasypat písek.“

Při návštěvě kostela pátráme s kamarádem po pozůstatcích této události. V kupoli je dodnes jasně patrné opravené místo, kudy letecká 200 kg těžká bomba do kostela vnikla. V sakristii je vystavena pod plastikou Panny Marie replika této letecké pumy, originál je uložen v muzeu ve Valletě. Na zdech jsou originální fotografie této události. Marně však pátráme po vzkazu od plzeňských dělníků ze Škodovky. Po slušném dotazu je nám poměrně hrubě a nevybíravě odseknu to místním prodávacem církevních cetek, že se nejednalo o žádnou sabotáž, ale pouze a jen o zázrak. Není se co divit, neboť sami Maltané jsou dodnes rozdělení na dvě skupiny, co se vysvětlení

Dobová fotografie

této události týče. Je nám jasné, že u věřících nemohou plzeňští škodováci konkurovat Panence Marii. Na zpáteční cestě pokorně přemítáme o neskutečné odvaze těchto neznámých plzeňských dělníků, kteří svým činem nejenže zachránili životy mnoha Maltanů, ale sami riskovali životy své i životy svých kamarádů na směně. Nakonec se shodujeme na tom, že zázrak to samozřejmě byl, když z tisíců bomb právě tato jedna neškodná skončila v místě, kde mohla napáchat mnoho zla. A co si myslíte vy? Jaký je rozdíl mezi zázrakem a náhodou?

Aleš Vaněk

Vystavená replika letecké pumy

Přehled akcí ČEPES v prvním pololetí 2015

Přednášky a konzultace

Páteční diskusní setkání „Spiritualita v praxi“

Vede paní Alžběta Hamsíková – Čadská a Ing. Katarína Doležalová.

Setkání se uskutečňují v Domě ČSVTS na Novotného Lávce 5, Praha 1 v době od 17:00 do 20:00 hod.

Termíny setkání: 9.1., 23.1., 6.2., 20.2., 6.3., 20.3., 3.4., 17.4., 15.5., 29.5. a 12.6.2015

Semináře

31.1.2015	9:00 – 17:00	Seminář o harmonizování jako vývojové cestě (Ing. Bažant) a nad knihou Dr. Rohra Anneagram devět tváří duše (paní N. Prokopová)
Program .	9:30 – 12:00	Poznatky o záření hmoty a vlivu prostředí, nutnost prohlubování spirituality při zvyšování citlivosti a co ji narušuje nebo prohlubuje – Ing. V. Bažant
	13:00 – 15:00	O málo známých možnostech poznávání sebe i druhých a ulehčení mezilidské komunikace - paní Naděžda Prokopová
	15:30 – 17:00	Prodiskutování některých specifických případů a neúspěchů - Ing. V. Bažant

Počítáme s termíny dalších seminářů: sledujte prosím www.cepes.cz

Setkání se uskutečňuje v Domě techniky ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1.

Seznámení s masážní pomůckou slovenského senzibila Štefana Zákuťanského, cílenou na centra ložisek zánětů

uskuteční ve dnech 17.1., 21.2. a 9.3.2015 Ing. R. Vondřich v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1 v době od 9:00 do 15:00 hod.

VALNÁ HROMADA ČEPES 2015

Vedení ČEPES svolává valnou hromadu společnosti na 28.3.2015, která se uskuteční v době od 9:30 do 15:00 hod. v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1 (podrobnosti na straně 5).

Kurz pro začínající proutkaře

V květnu a červnu 2015 pořádá Psychoenergetická společnost v Domě ČSVTS, Praha 1, Novotného lávka 5, v době od 9:00 do 16:00 hod. Cílem je seznámení se s používanými nástroji a ověření vlastních dispozic. Cena kurzu je 450,- Kč.

Kurz pro praktikující proutkaře a zájemce

V květnu a červnu 2015 pořádá Psychoenergetická společnost v Domě ČSVTS, Praha 1, Novotného lávka 5, v době od 9:00 do 16:00 hod. Po přednáškách následuje vyhledávání skrytých objektů v terénu. Cena kurzu je 750,- Kč.

Informace o kurzech získáte od 15.2.2015 v kanceláři ČEPES (tel. 221 082 252) na www.cepes.cz, email: cepes@cepes.cz.

Česká psychoenergetická společnost **ČEPES**

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289
e-mail: bazant.cepess@seznam.cz

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz